

37/1992 Sb.

VYHLÁŠKA

ministerstva spravedlnosti České republiky

ze dne 23. prosince 1991

o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy

Změna: [584/1992 Sb.](#)

Změna: [194/1993 Sb.](#)

Změna: [246/1995 Sb.](#)

Změna: [278/1996 Sb.](#)

Změna: [234/1997 Sb.](#)

Změna: [482/2000 Sb.](#)

Změna: [104/2002 Sb.](#)

Změna: [268/2003 Sb.](#)

Změna: [202/2007 Sb.](#)

Změna: [315/2007 Sb.](#)

Změna: [168/2009 Sb.](#)

Změna: [457/2009 Sb.](#)

Změna: [438/2011 Sb.](#)

Ministerstvo spravedlnosti České republiky stanoví podle [§ 62 odst. 2 zákona č. 335/1991 Sb.](#), o soudech a soudcích, podle [§ 391 a § 391a odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb.](#), o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, podle [§ 374a a čl. III bodu 12 občanského soudního řádu č. 99/1963 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, a [§ 71 písm. b\) zákona č. 328/1991 Sb.](#), o konkursu a vyrovnání:

ČÁST PRVNÍ

Organizace práce u soudů

§ 1

Základy organizace

Základem vnitřního uspořádání soudů jsou soudní oddělení, která se vytvářejí pro jednotlivé senáty a samosoudce. Administrativní a jiné kancelářské práce pro jedno nebo více oddělení provádí soudní kancelář. Dále jsou zřízeny společné útvary vykonávající úkony pro celý soud.

§ 2

nadpis vypuštěn

(1) Na trestním úseku zajistí předseda soudu v rozvrhu práce specializaci v řízení ve věcech

- a) korupce veřejných činitelů,
- b) korupce při veřejných zakázkách,
- c) korupce při veřejných soutěžích,
- d) korupce při dražbách.

(2) Při rozdělení věcí mezi jednotlivá soudní oddělení v rozvrhu práce se v rozsahu, v jakém je soud příslušný na daném stupni v těchto věcech podle zákona jednat, a s přihlédnutím k personálnímu vybavení soudu, zajistí specializace soudních oddělení

- a) na trestním úseku zejména v řízení ve věcech
 1. mladistvých,
 2. cizinců,
 3. dopravní kriminality,
 4. finanční a bankovní kriminality,
 5. trestných činů vojenských,
 6. závažné organizované kriminality (zejména zločinné společenství a trestné činy spáchané organizovanou skupinou);

- b) na občanskoprávním úseku zejména v řízení ve věcech
 1. péče o nezletilé,
 2. dědických,
 3. ochrany osobnosti a ochrany podle předpisů o hromadných sdělovacích prostředcích,
 4. nájmu bytu a nebytových prostor,
 5. průmyslového vlastnictví a ochrany práv k odrůdám,
 6. jiného duševního vlastnictví včetně ochrany před nekalou soutěží,
 7. obchodních,
 8. obchodního rejstříku,
 9. insolvenčních,
 10. směnečných a šekových,
 11. pracovněprávních,
 12. výkonu rozhodnutí,
 13. s cizím prvkem;

c) na úseku správního soudnictví.

(3) Na úřední desce soudu se uvede, kde je rozvrh práce na soudu uložen a v jakou dobu lze do něj nahlížet a činit z něj opisy a výpisy. Rozvrh práce musí být veřejně přístupný též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 2a

(1) Nemůže-li věc v určeném soudním oddělení projednat a rozhodnout žádný senát nebo samosoudce určený rozvrhem práce podle [§ 2](#), přidělí předseda soudu věc jinému senátu (samosoudci); obdobně postupuje, nemůže-li ve věci provést úkony žádný z vyšších soudních úředníků, soudních tajemníků nebo soudních vykonavatelů určených rozvrhem práce.

(2) Brání-li náhlá překážka nebo překážka krátkodobé povahy soudci nebo vyššímu soudnímu úředníku, soudnímu tajemníku, soudnímu vykonavateli anebo justičnímu čekateli provést ve věci jednotlivé úkony, určí předseda soudu, kdo místo něj potřebné úkony provede.

§ 3

Úkony mimo soudní budovu

(1) Má-li být některý úkon soudu vykonán mimo pracoviště soudu v budově státního orgánu nebo státního ústavu, zařízení, podniku nebo jiné právnické osoby, je nutno úkon předem dohodnout s jejich vedoucím.

(2) Ve vojenských objektech nebo v objektech ozbrojených sborů může soud vykonat úkon jen se svolením příslušného velitele.

(3) Ustanovení [odstavců 1 a 2](#) se neužije, jde-li o provedení důkazu ohledáním.

(4) Soudní úkony v budovách a místnostech těch osob, které používají diplomatické výsady a imunity, mohou být provedeny jen potud, pokud to připouští mezinárodní právo. O takových úkonech musí soud včas vyrozumět ministerstvo spravedlnosti České republiky (dále jen "ministerstvo") a ministerstvo zahraničních věcí a požádat je o vyslání zástupce k takovému úkonu.

ČÁST DRUHÁ

Vymezení úkolů

§ 4

Okruh soudních pracovníků

Úkoly výkonu soudnictví u okresních a krajských soudů plní soudci, předsedící, justiční čekatelé, asistenti soudců, vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci, soudní vykonavatelé a

zaměstnanci odborného aparátu soudů.

§ 5

(1) Vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci, soudní vykonavatelé a zaměstnanci odborného aparátu soudů jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s výkonem soudnictví. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení pracovního poměru.

(2) Povinnosti zachovávat mlčenlivost může vyššího soudního úředníka, soudního tajemníka, soudního vykonavatele a zaměstnance odborného aparátu zprostit předseda soudu.

§ 6

Jednoduché úkony konané justičními čekateli, soudními tajemníky a vedoucími soudní kanceláře

(1) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby v trestních věcech samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony vyhrazené podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

- a) dožádání v jednoduchých věcech,
 - b) doručování soudních písemností osobám ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody a sepisování protokolu o tomto úkonu,
 - c) sepisování podání, včetně návrhů a opravných prostředků v jednoduchých věcech,
 - d) rozhodnutí o vrácení věci důležité pro trestní řízení po právní moci rozhodnutí ve věci samé,
 - e) rozhodnutí o povinnosti odsouzeného hradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou a náklady spojené s výkonem vazby, o povinnosti odsouzeného k náhradě nákladů poškozeného a o povinnosti odsouzeného nahradit odměnu a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci státem,
 - f) opatření potřebná k výkonu trestu odnětí svobody,
 - g) rozhodnutí o zápočtu vazby a trestu,
 - h) opatření ve věcech výkonu trestu propadnutí majetku,
 - i) výzva k zaplacení peněžitého trestu nebo pořádkové pokuty a opatření související s prováděním výkonu rozhodnutí o nich,
 - j) opatření potřebná k výkonu jiných uložených trestů,
 - k) opatření k výkonu ochranného léčení, ochranné výchovy a zabránění věci,
 - l) zajišťování podkladů pro rozhodnutí o osvědčení při podmíněném odsouzení nebo o podmíněném zastavení trestního stíhání, podkladů v řízení o výkonu obecně prospěšných prací a podkladů potřebných k rozhodnutí o schválení narovnání, podkladů v řízení o podmíněném propuštění, o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti a od výkonu zbytku trestu zákazu pobytu, podkladů pro rozhodnutí o změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody a zahlazení odsouzení,
 - m) vyznění o podmíněném propuštění a o zahlazení odsouzení,
 - n) podávání dalších dodatečných zpráv rejstříku trestů,
 - o) rozhodnutí o výši odměny ustanoveného obhájce a o znalečném a tlumočném,
 - p) účast při návštěvách obviněných ve vazbě,
 - q) kontrola korespondence obviněných.
- (2) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby ve věcech projednávaných v občanském soudním řízení samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony příslušející podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):
- a) sepisování jednoduchých podání, včetně návrhů,
 - b) vyřizování dožádání v jednoduchých věcech,
 - c) úkony při odstraňování vad podání podle § 43 občanského soudního řádu (dále jen "o. s. ř."),
 - d) řízení o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů,
 - e) úkony při přípravě jednání podle § 114a o. s. ř. a rozhodování podle § 114b odst. 1 o. s. ř., bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, evropským platebním rozkazem nebo elektronickým platebním rozkazem,
 - f) vyžádání spisů správního orgánu podle § 250c odst. 1 o. s. ř. a doručení stejnopisu žaloby správnímu orgánu podle § 250c odst. 2 o. s. ř.
 - g) rozhodování o osvobození od soudních poplatků podle § 138 o. s. ř., nejde-li o rozhodování při jednání,
 - h) rozhodování ve věcech soudních poplatků, nejde-li o rozhodování při jednání,
 - i) rozhodování o vrácení záloh složených v občanském soudním řízení,
 - j) rozhodování v řízení o návrzích na vydání platebního rozkazu, bylo-li výslovně vydání platebního rozkazu navrženo v žalobě, na vydání elektronického platebního rozkazu a na vydání evropského platebního rozkazu,
 - k) úkony a rozhodování v řízení o dědictví, nejde-li o ustanovení správce dědictví nebo jeho části podle § 175e odst. 4 o. s. ř., o postup podle § 175k o. s. ř., o přenechání předluženého dědictví věřitelům k úhradě dluhů podle § 175p odst. 1 o. s. ř., o likvidaci dědictví podle § 175t o. s. ř., o rozvrh výtěžku zpeněžení majetku zůstavitele podle § 175v o. s. ř., o odnětí věci podle § 175zb o. s. ř., o vrácení věci podle § 175zd o. s. ř., o dědictví, jehož obecná cena je vyšší než 5 miliónů Kč, o dědictví, které se nachází v cizině, nebo o dědictví po zůstaviteli, který žil v cizině,
 - l) úkony ve věcech nezletilých, ve věcech určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení, v opatrovnických věcech osob zbavených způsobilosti k právním úkonům a osob nepřítomných nebo neznámých, jakož i úkony v těchto věcech směřující k přípravě rozhodnutí soudce vydávaného bez jednání,
 - m) úkony a rozhodování v řízení o úschovách,
 - n) úkony a rozhodování v řízení o umořování listin,
 - o) vyřizování jednoduchých věcí obchodního rejstříku, nadačního rejstříku a rejstříku obecně prospěšných společností (dále jen "obchodní rejstřík"),
 - p) vydávání úředních opisů, výpisů nebo potvrzení,
 - q) úkony soudu podle § 260 odst. 2 o. s. ř.,
 - r) úkony při prohlášení o majetku povinného s výjimkou postupu podle § 260e o. s. ř.,
 - s) výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky nebo prodejem movitých věcí s výjimkou odkladu výkonu rozhodnutí podle § 266 o. s. ř. a zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) a h) o. s. ř.,

- t) úkony v insolvenčním řízení s výjimkou jednání a rozhodnutí o
1. ustanovení insolvenčního správce,
 2. odvolání insolvenčního správce z funkce,
 3. zproštění výkonu funkce insolvenčního správce,
 4. ustanovení prozatímního věřitelského výboru,
 5. návrhu na nařízení předběžného opatření, jímž má být omezeno právo dlužníka nakládat s majetkovou podstatou,
 6. úpadku,
 7. zamítnutí insolvenčního návrhu,
 8. tom, že dlužník není v úpadku,
 9. prohlášení konkursu a o jeho zrušení,
 10. schválení konečné zprávy a rozvrhového usnesení,
 11. povolení reorganizace, o schválení reorganizačního plánu a jeho změn a o přeměně reorganizace v konkurs,
 12. schválení plánu oddlužení a jeho změn, o přiznání osvobození od placení pohledávek zahrnutých do plánu oddlužení a o odejmutí tohoto osvobození a o zrušení plánu oddlužení,
 13. ukončení provozu dlužníkovu podniku,
 14. věci samé v incidenčních sporech,
- u) protesty směnek a šeků.

(3) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby ve věcech projednávaných ve správním soudnictví samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony příslušející podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

- a) sepisování jednoduchých podání, včetně návrhů,
- b) vyřizování dožádání v jednoduchých věcech s výjimkou dožádání ve styku s cizinou,
- c) úkony při odstraňování vad podání, zejména výzvy k odstranění konkrétních vad a upozornění na následky spojené s jejich neodstraněním,
- d) úkony při přípravě jednání,
- e) doručení stejnopisu žaloby žalovanému a osobám zúčastněným na řízení, uložení žalovanému nebo jiným osobám anebo úřadům předložit ve stanovené lhůtě správní spisy a své vyjádření k žalobě nebo stanovisko k věci,
- f) vyrozumění osob, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, o probíhající řízení, poučení těchto osob o jejich právech a výzvy těmto osobám k oznámení, zda budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení,
- g) zjišťování pobytu žalobce v řízení ve věcech azylu,
- h) vydávání úředních opisů, výpisů nebo potvrzení.

(4) Soudní tajemníci a justiční čekatelé mohou na pověření předsedy soudu provádět v trestním řízení podle pokynů předsedy senátu (samosoudce) i jiné úkony související s výkonem rozhodnutí.

(5) Předseda soudu může pověřit některé zaměstnance odborného aparátu nebo justiční čekatele, jestliže to považuje pro snížení pracovního zatížení soudců bez újmy kvality a hospodárnosti prací za účelné, aby vyhotovovali statistické listy a prováděli v určeném rozsahu další práce v oboru statistiky.

(6) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby samostatně vykonávali úkony v jiné činnosti soudu podle § 352 o.s.ř.

(7) Předseda senátu (samosoudce), jemuž byla věc přikázána podle rozvrhu práce, dohlíží na to, aby úkony, které vykonává zaměstnanec tím pověřený podle odstavců 1 až 3 a 6, byly správně a včas prováděny.

- (8) Oprávnění soudních tajemníků podle jiných

předpisů není dotčeno.

(9) Vedoucí soudní kanceláře vykonávají vedle dalších úkolů uvedených v jiných ustanoveních samostatně zejména tyto práce:

- a) sepisují do protokolu podání a ústní prohlášení účastníků řízení o udělení, odvolání nebo výpovědi plné moci, učiněná mimo jednání, a oznamují odvolání nebo výpověď plné moci účastníkům řízení,
- b) přijímají do protokolu žádosti o osvobození od soudních poplatků (§ 138 o.s.ř.) a o ustanovení zástupce, byla-li žádost podána mimo jednání,
- c) vyznačují doložku právní moci a doložku vykonatelnosti na stejnopisy rozhodnutí,
- d) oznamují příslušnému katastrálnímu úřadu, že byl podán návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti,

e) v insolvenčním řízení sepisují do protokolu prohlášení podle § 18 odst. 3 insolvenčního zákona, vyznačují na originálech i stejnopisech písemností, pro jejichž zveřejnění je rozhodný den nebo okamžik jejich zveřejnění v insolvenčním rejstříku, doložku okamžiku zveřejnění v insolvenčním rejstříku a v jednoduchých případech provádí zneplnění osobních údajů fyzických osob v podáních zveřejňovaných v insolvenčním rejstříku.

§ 7

Opravný prostředek proti rozhodnutí justičního čekatele nebo soudního tajemníka

(1) Proti rozhodnutí vydanému justičním čekatelem nebo soudním tajemníkem ve věcech uvedených v § 6 odst. 1 až 4 lze podat opravný prostředek za stejných podmínek jako proti rozhodnutí předsedy senátu (samosoudce). Podaný opravný prostředek se však předloží nejprve předsedovi senátu (samosoudci), který o něm v občanskoprávních a obchodních věcech rozhodne, má-li za to, že se mu má zcela vyhovět (§ 374 odst. 3 o.s.ř.), v trestních věcech, má-li za to, že se mu má vyhovět a nedotkne-li se změna původního rozhodnutí práv jiné strany trestního řízení [§ 146 odst. 1 trestního řádu (dále jen "tr. ř.")] , jinak jej předloží soudu druhého stupně, aby o něm rozhodl.

(2) Rozhodne-li předseda senátu (samosoudce) o opravném prostředku sám, považuje se i jeho rozhodnutí za rozhodnutí soudu prvního stupně; proti němu přísluší opravný prostředek podle obecných ustanovení o řízení před soudy.

ČÁST TŘETÍ

Nahlížení do soudních spisů a do obchodního rejstříku

§ 8

(1) Do soudního spisu nebo obchodního rejstříku lze u soudu nahlížet a pořizovat z nich opisy a výpisy v úředních hodinách pod dozorem pověřeného zaměstnance soudu. Místnosti k tomu určené musí být zřetelně označeny a uvedeny na orientační tabuli soudu.

(2) Je-li součástí spisu zvukový nebo zvukově obrazový záznam (dále jen „záznam“), soud umožní jeho přehrání a pořizování jeho kopie za stejných podmínek jako v odstavci 1.

(3) Je-li spis veden v elektronické podobě (dále jen „elektronický spis“), soud postupuje obdobně.

ČÁST ČTVRTÁ

Příprava jednání, jednání a další úkony soudu

§ 9

Předložení stejnopisů účastníků

V občanském soudním řízení mohou účastníci pro urychlené vyřízení věci předložit soudu současně s podáním též vyhotovení a potřebné stejnopisy rozhodnutí, jehož vydání navrhuje a které má soud vydat bez slyšení účastníků. Tato vyhotovení soud po případném doplnění využije k vydání rozhodnutí.

§ 10

Seznam projednávaných věcí

Vedoucí soudní kanceláře učiní opatření, aby seznam všech věcí, v nichž je nařízeno jednání, hlavní líčení nebo veřejné zasedání na týž den nebo v nichž bude vyhlášen rozsudek, byl vyvěšen na dveřích jednacích síní. V seznamu se uvedou příslušné soudní oddělení, jméno, příjmení a akademické tituly členů senátu (samosoudce), spisová značka, jména a příjmení účastníků nebo obžalovaných starších osmnácti let a doba jednání.

Důstojnost soudního jednání

§ 11

(1) Před zahájením jednání vyvolá zapisovatel přede dvěma jednacích síně hlasitě a srozumitelně věc, která bude projednávána. Zároveň předběžně zjistí, zda se dostavily osoby, které byly k jednání obzvané a vyzve je ke vstupu do jednacích síní. Vyvolání věci tímto způsobem může být nahrazeno vhodným technickým zařízením. Není přípustné, aby se kromě soudních osob někdo další zdržoval v jednacích síních před vyvoláním věci.

(2) Před zahájením jednání se na místech určených v jednacích síních pro členy senátu (samosoudce) a zapisovatele viditelně umístí štítky uvádějící jména, příjmení a akademické tituly soudců a přísedících, kteří věc projednávají, a jméno a příjmení zapisovatele a ponechají se tam po celou dobu jednání.

(3) Do jednacích síní se vstupuje s nepokrytou hlavou; to se nevztahuje na příslušníky ozbrojených sborů ve službě a na ženy.

§ 12

(1) Při použití svěřacích pout, předváděcích řetízků a dalších donucovacích prostředků předváděných osob se orgány Vězeňské služby řídí zvláštními předpisy.

(2) Po dobu přítomnosti v jednacích síních se předvedeným donucovacími prostředky snímají. Ponechat, případně je znovu přiložit, lze jen na pokyn předsedy senátu (samosoudce). Při rozhodování o takovém opatření zvažuje předseda senátu (samosoudce) zejména, zda podle dostupných informací o předváděném je dáno důvodné podezření z pokusu o útěk, napadení přítomných osob nebo jiného násilného jednání. Ponechání nebo znovu přiložení donucovacích prostředků se uvede v protokolu o jednání.

§ 13

(1) Při příchodu nebo odchodu senátu (samosoudce) povstanou osoby přítomné v jednacích síních. Jestliže není k dispozici poradní síň, musí být soudní osoby v úředním oděvu a na svých místech již při vyvolání věci.

(2) K senátu (samosoudci) se mluví jen ve stoje. Předseda senátu (samosoudce) však může dovolit osobám, jejichž věk nebo zdravotní stav to odůvodňuje, aby při přednesech i vypořádání seděli.

(3) Ve stoje vyslechnou všichni přítomní, včetně soudních osob, vyhlášení výroku rozsudku. Jinak během jednání sedí všichni přítomní včetně soudních osob na svých místech.

(4) Klást otázky a vyjadřovat se lze jen se souhlasem nebo na pokyn předsedy senátu (samosoudce).

(5) Slovní projevy soudců i ostatních osob, kterým bylo uděleno slovo, musí být hlasité a srozumitelné.

(6) Osoby přítomné v jednacích síních jsou povinny zdržet se všeho, co by mohlo narušit průběh soudního jednání, včetně projevování souhlasu nebo nesouhlasu s průběhem jednání, vypořádání osob, s vyhlášenými rozhodnutími aj.

(7) Účastníků a jejich zástupců nebo zmocněnců je třeba umožnit, aby se v průběhu soudního jednání navzájem poradili o svých stanoviscích a návrzích. Za tím účelem je možno jednání na přiměřenou dobu přerušit.

(8) Kouření nebo požívání jídel a nápojů v jednacích síních je zakázáno.

§ 14

(1) V jednacích síních se všem, s výjimkou osob mladších patnácti let, vyká.

(2) Soudní osoby i ostatní přítomné osoby se vzájemně oslovují "pane-paní-slečno", s připojením funkce či procesního postavení, ve kterém oslovený vystupuje, nebo jeho akademického titulu. Pouze osoby mladší patnácti let, lze oslovit, jeví-li se to účelným pro překonání jejich ostychu, jen jménem.

(3) V případě, že je nezbytné rozlišit osoby se stejným procesním postavením, lze oslovení podle předchozího odstavce doplnit i příjmením konkrétní osoby.

§ 15

(1) Před vyhlášením rozhodnutí se senát odebere do poradní síně. Není-li k dispozici poradní síň, vyzve předseda senátu přítomné, aby jednacích síních se všemi svými věcmi opustili.

(2) Před návratem soudu z poradní síně zařídí zapisovatel, aby účastníci jednání zaujali opět svá místa v jednacích síních. Konala-li se porada přímo v jednacích síních, vyzve zapisovatel po skončení porady účastníky k návratu do jednacích síní, případně se k výzvě využije vhodné technické zařízení.

(3) Obdobně jako senát může postupovat i samosoudce.

§ 16

(1) Před vyhlášením rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby povstali. Sám vyhláší rozsudek až do konce výrokové části rovněž ve stoje, důstojným způsobem, plynule a hlasitě.

(2) Po vyhlášení výrokové části rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby usedli, a sám, rovněž vsedě, rozsudek odůvodní, poučí účastníky o odvolání (dovolání) a o možnosti výkonu rozhodnutí a zpravidla účastníky vyzve, aby se vyjádřili, zda se vzdávají odvolání proti vyhlášenému rozsudku; to neplatí, není-li přítomen vyhlášení rozsudku žádný z účastníků. Jde-li o správní soudnictví, předseda senátu (samosoudce) poučí účastníky a osoby zúčastněné na řízení o kasační stížnosti a možnosti výkonu rozhodnutí. Jde-li o trestní řízení, poučí předseda senátu oprávněné osoby o odvolání a vyzve je, aby se vyjádřily, zda se vzdávají práva odvolání proti vyhlášenému rozsudku nebo zda odvolání podávají anebo zda si ponechávají zákonnou lhůtu k případnému podání odvolání po doručení písemného vyhotovení rozsudku; jde-li o rozhodnutí, proti kterému je přípustné dovolání,

poučí oprávněné osoby v rozsahu stanoveném zákonem.

(3) Obdobně se postupuje i při vyhlašování usnesení s tím rozdílem, že se celé usnesení vyhlašuje vsedě a že usnesení uvedená v § 169 odst. 2 o. s. ř. nemusí být odůvodněna.

(4) Po úplném vyčerpání obsahu jednání prohlásí předseda senátu (samosoudce) jednání za skončené a vyzve přítomné, aby se vzdálili z jednací síně.

§ 17

(1) Jestliže je veřejnost vyloučena, oznámí se takové rozhodnutí senátu (samosoudce) zřetelně na dveřích jednací síně zároveň se zákazem vstupu nepovolaným osobám.

(2) Jestliže lze očekávat, že občané projeví o projednání některé věci větší zájem, učiní předseda senátu (samosoudce) za součinnosti správy soudu opatření k důstojnému průběhu jednání. Zejména nařídí projednání věci do vhodné jednací síně s přihlédnutím k rozsahu předpokládaného zájmu i možnostem soudu.

Některé další úkony soudu

§ 18

Přibrání tlumočnicka

Ustanoví-li soud tlumočnicka, může být tlumočnick zároveň zapisovatelem. Tato okolnost se poznamená v protokolu.

§ 19

Předvolání některých osob k soudu

(1) Vojáci v činné službě se k soudu předvolávají prostřednictvím jejich velitele. Není-li znám útvar, ve kterém voják koná službu, předvolává se prostřednictvím příslušné územní vojenské správy.

(2) Osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě se předvolává a předvádí prostřednictvím příslušného orgánu Vězeňské služby. Je-li předvolaná osoba ve vazbě v jiné věci, je třeba k žádosti připojit písemný souhlas příslušného orgánu činného v trestním řízení s předvedením.

(3) Osoba v ústavní péči, která v ní byla umístěna bez svého souhlasu nebo která je v ní z důvodů, pro něž by mohla být umístěna i bez svého souhlasu, se předvolává prostřednictvím ústavu (zdravotnického zařízení), který také zajistí její předvedení. Vyžaduje-li to bezpečnost zaměstnanců ústavu (zdravotnického zařízení), učiní ústav (zdravotnické zařízení) sám opatření, aby byla při předvedení osoby v ústavní péči zajištěna bezpečnost jeho zaměstnanců.

(4) Mladistvý, který je ve výkonu ochranné výchovy, se předvolává prostřednictvím ústavu, kde vykonává tuto výchovu, a který rovněž zajistí jeho účast, včetně doprovodu k jednání soudu.

§ 20

Úkony soudu při přípravě jednání

(1) Ukazuje-li se, že postupem podle § 114a odst. 2 písm. a) až c) o. s. ř. nemůže být jednání připraveno tak, aby bylo možné věc rozhodnout při jediném jednání, může předseda senátu (samosoudce) předvolat všechny účastníky řízení a jejich zástupce nebo zmocněnce k soudu, poskytnout jim potřebná poučení a vyzvat je, aby splnili své procesní povinnosti, zejména aby do protokolu doplnili svá dosavadní skutková tvrzení a návrhy na provedení důkazů, popřípadě může účastníky předběžně vyslechnout, vyžádat zprávy o skutečnostech, které mají význam pro řízení a rozhodnutí, ustanovit znalce a provést i

jiná podobná opatření.

(2) Nebrání-li tomu důležité důvody, předseda senátu (samosoudce) při nařízení hlavního líčení nebo veřejného zasedání v trestních věcech přihlíží k požadavku státního zástupce, který před podáním obžaloby vykonával dozor nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení, aby se mohl osobně zúčastnit projednávání věci před soudem. Obdobně přihlíží k odůvodněnému požadavku obhájce.

§ 21

Protokoly v řízení před soudem

(1) Protokol o jednání se diktuje hlasitě, aby přítomní diktované znění slyšeli, pokud zákon nepřipouští jiný postup. Předseda senátu (samosoudce) může vyslychanému, zejména jde-li o znalce, dovolit, aby svou výpověď do protokolu nadiktoval. Tato okolnost se zaznamená v protokolu nebo uvede do zvukového záznamu, pokud se protokol pořizuje následně podle takového záznamu. O úplnost a srozumitelnost zvukového záznamu v trestním řízení dbá vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník.

(2) Pokud to zákony o řízení před soudem připouštějí, může být protokol o jednání vyhotoven podle nahlas diktovaného znění těsnopisem nebo záznamovou technikou; o tom se k protokolu připojí doložka, v níž se uvede jméno a příjmení zaměstnance, který protokol podle záznamu vyhotovil. Předseda senátu (samosoudce) a v případech, kdy tak stanoví zákon, jiná osoba odpovědná za správnost a úplnost protokolace, jsou povinni ověřit, zda obsah vyhotoveného protokolu je totožný s obsahem záznamu a správnost vyhotovení protokolu potvrdí svým podpisem. Pokud zákony o řízení před soudem nestanoví jinak, není třeba záznam uchovávat. Je-li protokol o jednání vyhotoven tímto způsobem, lze upustit od přítomnosti zapisovatele při jednání, s výjimkou hlavního líčení, veřejného a neveřejného zasedání.

(3) Byl-li při jednání, o němž je pořizován protokol podle odstavce 2, uzavřen smír, dohoda rodičů o výchově a výživě nezletilého dítěte, dohoda o styku s nezletilým dítětem, dohoda o vypořádání dědictví nebo dohoda o přenechání předluženého dědictví k úhradě dluhů, nadiktuje předseda senátu jeho znění do záznamu. Zároveň musí být při jednání vyhotovena příloha protokolu o jednání, která obsahuje označení soudu, spisovou značku projednávané věci, datum, úplné znění smíru nebo dohody a podpisy předsedy senátu (samosoudce), účastníků smíru nebo dohody a zapisovatele, pokud byl k jejímu vyhotovení přizván. Příloha se po přepisu protokolu o jednání k němu trvale připojí.

(4) Uzná-li při jednání, o němž je pořizován protokol podle odstavce 2, žalovaný zcela nebo zčásti nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, nadiktuje předseda senátu obsah uznávacího prohlášení do záznamu. Zároveň musí být při jednání vyhotovena příloha protokolu o jednání, která obsahuje označení soudu, spisovou značku projednávané věci, datum, úplné znění uznávacího prohlášení žalovaného a podpisy předsedy senátu (samosoudce), žalovaného a zapisovatele, pokud byl k jejímu vyhotovení přizván. Příloha se po přepisu protokolu o jednání k němu trvale připojí.

(5) Není-li poradě o hlasování přítomen zapisovatel, sepíše a zalepí protokol o hlasování předseda senátu nebo jím pověřený člen senátu; v protokolu se vyznačí, kdo jej sepsal a podepíše jej všichni členové senátu.

(6) Protokol se zapisuje v českém jazyce. Záleží-li na doslovném znění výpovědi toho, kdo nevyovídá v českém jazyce, zapíše zapisovatel nebo tlumočnick její příslušnou část pokud možno také v jazyce, jímž vyslychaný vypovídal.

(7) Protokol o hlasování smí otevřít jen předseda nebo člen senátu, který jedná o oprávněném prostředku podaném proti

rozhodnutí, o jehož přijetí byl protokol vyhotoven. Po nahlédnutí musí být protokol o hlasování ihned zalepen a opatřen otiskem kulatého úředního razítka soudu, u něhož byl otevřen, a podpisem soudce, který tyto úkony provedl.

§ 22

Použití úředního razítka

(8) Protokol o hlasování se neseписuje, jde-li o jednoduchá rozhodnutí, na kterých se senát usnesl jednomyslně a kterým předcházela porada pouze v jednací síni bez přerušení jednání; v protokole o jednání se v takovém případě poznamená, že usnesení bylo učiněno bez přerušení jednání.

Otiskem kulatého úředního razítka opatřuje soud zejména listinné opisy (stejnopisy) vyhotovení soudních rozhodnutí, listiny o pověření výchovou a zastupováním nezletilého, o ustanovení opatrovníkem nebo poručníkem, úřední potvrzení (vysvědčení), nařízení výkonu trestu a ochranných opatření, příkaz k zatčení, příkaz k přijetí do vazby a příkaz k propuštění z vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody, žádost o vypátrání pobytu osob, opatření o ustanovení obhájce, ledaže se na vyhotovování těchto listin podílí provozovatel poštovních služeb podle § 48 odst. 4 o.s.ř., jakož i všechny písemnosti určené pro soudy nebo jiné orgány v cizině.

§ 23

Vyznačení právní moci

(9) O poučení, které je povinen předseda senátu (samosoudce) poskytnout k zajištění tajnosti utajovaných skutečností podle zvláštního zákona¹⁾ a o trestních následcích porušení tajnosti utajovaných skutečností, se sepiše zvláštní protokol, a jde-li o trestní řízení, učiní záznam do protokolu; postup podle odstavce 2 je vyloučen. Protokol nebo záznam musí obsahovat rovněž jména a příjmení, povolání, zaměstnavatele a bydliště všech osob, kterým bylo poučení poskytnuto. Protokol podepíše předseda senátu (samosoudce), poučené osoby a zapisovatel, který byl k jeho vyhotovení přizván.

(1) Jakmile soudce zjistí, že rozhodnutí nabylo právní moci, zaznamenaná to na vyhotoveném rozhodnutí založeném ve spise s uvedením dne, kdy nastala právní moc, a připojí svůj čitelný podpis a datum vyznačení. Nabylo-li rozhodnutí právní moci jen zčásti, je to nutno v záznamu přesně vyjádřit. Když byl podán návrh na doplnění rozsudku, není to na překážku tomu, aby byla vyznačena právní moc rozhodnutí.

§ 21a

Požívání záznamu a jeho přepisu v řízení před soudem v civilním řízení

(1) Záznam podle § 40 o.s.ř. se požívuje pomocí záznamového zařízení schopného zajistit automatickou identifikaci řečníka. O úplnost a srozumitelnost záznamu dbá zapisovatel nebo jiný pověřený zaměstnanec soudu.

(2) Právní moc může vyznačit i vyšší soudní úředník, justiční čekatel, asistent soudce a soudní tajemník v případech, kdy rozhodnutí vydal nebo kdy k tomu byl soudcem pověřen.

(2) Záznam se uchovává na trvalém nosiči dat s tím, že není-li jeho připojení ke spisu vedenému v listinné podobě možné, místo jeho uložení se zaznamená do spisu. Záznam se vyřazuje ve skartačním řízení současně se spisem.

(3) Do elektronického spisu právní moc rozhodnutí vyznačí osoba uvedená v odstavcích 1 a 2 a připojí svůj uznávaný elektronický podpis.

§ 24

Doložka o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí

(3) Přepis se zapisuje v českém jazyce. Vypovídá-li někdo v jiném než českém jazyce, zapíše příslušnou část v jazyce, jímž vyslýchaný vypovídal, zapisovatel nebo tlumočnick.

§ 21b

Rozhodnutí a další písemnosti soudu

(1) Soud vyhotovuje rozhodnutí a další písemnosti v té podobě, v jaké je veden spis. Opisy (stejnopisy) rozhodnutí a dalších písemností se vyhotovují v listinné nebo v elektronické podobě podle způsobu doručování účastníkům nebo jiným osobám.

(1) Na žádost toho, komu bylo elektronické rozhodnutí nebo stejnopis rozhodnutí doručeno dříve než toto rozhodnutí nabylo právní moci, vyznačí soud na předloženém listinném stejnopisu rozhodnutí nebo na listinném výstupu z autorizované konverze elektronického rozhodnutí nebo elektronického stejnopisu rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu^{2a)} (dále jen „listinná konvertovaná verze“) doložku o právní moci.

(2) Listinné opisy (stejnopisy) podepisuje ten, kdo je vyhotovil.

(2) Na žádost toho, komu bylo doručeno elektronické rozhodnutí nebo stejnopis rozhodnutí, vyznačí soud na předloženém listinném stejnopisu rozhodnutí nebo na listinné konvertované verzi doložku vykonatelnosti rozhodnutí.

(3) Elektronicky vyhotovené opisy (stejnopisy) rozhodnutí a další písemnosti soudu musí být opatřeny zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb (dále jen „uznávaný elektronický podpis“) toho, kdo jej vyhotovil, nebo elektronickou značkou založenou na kvalifikovaném systémovém certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb (dále jen „uznávaná elektronická značka“) soudu.

(3) Soud zašle jako součást datové zprávy na žádost toho, komu bylo doručeno rozhodnutí nebo stejnopis rozhodnutí, elektronické rozhodnutí s doložkou o právní moci a vykonatelnosti nebo elektronický stejnopis rozhodnutí, jehož obsahem je doložka o právní moci a vykonatelnosti.

(4) Listinné stejnopisy rozhodnutí a další písemnosti soudu, které se vyhotovují za součinnosti provozovatele poštovních služeb, musí soud opatřit specifickým identifikátorem rozhodnutí nebo další písemnosti soudu a vizualizovanou podobou uznávaného elektronického podpisu toho, kdo jej vyhotovil, nebo uznávané elektronické značky soudu. Provozovatel poštovních služeb může opatřit takový stejnopis řídicími znaky pro vyhotovování. Elektronické rozhodnutí a další písemnosti soudu v elektronické podobě se účastníkovi zpřístupní způsobem umožňujícím dálkový přístup; o tom musí být účastník poučen.

(4) Podání návrhu na doplnění rozsudku není na překážku připojení doložky o právní moci a doložky vykonatelnosti rozhodnutí.

§ 25

Podání

(1) Písemná podání v listinné podobě je nutno předložit soudu v tolika stejnopisech, kolik je jich třeba, aby po jednom stejnopisu mohl dostat soud a každý, komu se mají tyto písemnosti doručit.

(2) Nepředložil-li účastník v občanském soudním řízení nebo ve správním soudnictví ve stanovené lhůtě potřebný počet

stejnopisů písemného podání v listinné podobě, ačkoliv byl k tomu vyzván, vyhotoví tyto stejnopisy soud a účastníku vyměří soudní poplatek podle zvláštního zákona^{1a}); na to musí být účastník ve výzvě upozorněn.

(3) Vede-li se ve věci spis v listinné podobě, soud založí podání a jiné písemnosti doručené v listinné podobě do listinného spisu.

(4) Vede-li se ve věci spis v elektronické podobě, soud převede podání a jiné písemnosti doručené v listinné podobě do elektronické podoby, kterou založí do elektronického spisu; autorizovaná konverze se neprovádí. Podání a jiné písemnosti v listinné podobě se založí do sběrného spisu, který soud vede za tímto účelem v souladu se zvláštním právním předpisem^{2b}).

(5) Bylo-li podání nebo jiná písemnost doručena soudem jako součást datové zprávy, soud jej založí do elektronického spisu nebo převede do listinné podoby a založí do listinného spisu; autorizovaná konverze se neprovádí.

(6) Přílohy podání doručených soudem jako součást datové zprávy soud založí do elektronického spisu nebo převede do listinné podoby a založí do listinného spisu. Listinnou konvertovanou verzí těchto dokumentů soud pořídí, jen je-li to nutné.

§ 26

Rekonstrukce spisu

(1) Spisy, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily, rekonstruuje, jestliže je to třeba, na návrh nebo bez návrhu podle záznamů v rejstřících a jiných evidenčních pomůckách soud, který ve věci konal řízení v prvním stupni. O tom pořídí záznam, v němž vyznačí den podání návrhu, data všech jednání, data rozhodnutí ve věci, údaj, zda byl, kým byl a kdy byl podán opravný prostředek a způsob jeho vyřízení. Údaje o soudních poplatcích se nevyznačují.

(2) Soud pořídí ověřené opisy stejnopisů vyhotoveného rozhodnutí nebo jiných písemností, které má sám, nebo které si vyžádá od jiného soudu nebo jiného státního orgánu. Na ověřených opisech stejnopisů připojí doložku, že opis nahrazuje zničenou nebo ztracenou listinu. Za tím účelem může uložit účastníkům, jejich zástupcům a třetím osobám, aby předložili stejnopisy podání, opisy rozhodnutí a jiné písemnosti; tyto listiny soud po opatření ověřeného opisu vrátí.

(3) Nestačí-li prostředky uvedené v odstavci 2, soud provede potřebná šetření, zejména za účelem osvědčení toho, jak výpovědi byly protokolovány, vyslechne osoby, jež byly vyslechnuty jako účastníci, svědci, znalci, popřípadě provede jiná osvědčení a výsledek těchto šetření zachytí v protokolu o rekonstrukci. Protokolem o rekonstrukci se nahrazují listiny, zejména různá podání, protokoly o jednání a přílohy. Opis protokolu o rekonstrukci se doručí známým účastníkům. Vznesou-li účastníci námitky proti znění protokolu, soud je k němu připojí.

§ 26a

Elektronický spis

Elektronický spis je možné vést pouze v informačním systému speciálně k tomu určenému.

§ 27

Vydávání úředních potvrzení

Předseda senátu (samosoudce) může na žádost těch, kteří to potřebují k uplatnění nebo hájení svých práv, vydat úřední potvrzení o skutečnostech známých ze spisu, popřípadě opis některé písemnosti po zaplacení soudního poplatku.

Vyžadování součinnosti

(1) Soudy jsou oprávněny vyžadovat od orgánů obcí, orgánů policie i od jiných orgánů a právnických a fyzických osob součinnost při plnění svých úkolů, a to zejména sdělování skutečností, které mají význam pro soudní řízení a rozhodování (§ 8 tr. ř., § 128 o.s.ř.).

(2) Od orgánů obcí lze vyžadovat zejména zprávy o chování, majetkových a sociálních poměrech obviněného a účastníků řízení, zprávy o tom, zda odsouzený řádně vykonává trest obecně prospěšných prací, a zprávy o poměrech mladistvého, které mají podklad ve vlastních poznátcích těchto orgánů.

(3) Od orgánů policie mohou soudy vyžadovat zejména zprávy o chování obviněného a účastníků řízení, o chování podmíněně odsouzeného a podmíněně propuštěného z výkonu trestu odnětí svobody ve stanovené zkušební době a o chování odsouzeného pro účely rozhodnutí o zaházení odsouzení a o pobytu a zaměstnání osob. Je-li toho třeba, orgány policie na žádost soudu provádějí pátrání po pobytu osoby.

(4) Od zaměstnavatelů mohou soudy vyžadovat zprávy o chování jejich pracovníků v zaměstnání a o jejich výdělkových poměrech, nebo i o dalších skutečnostech, pokud je toho třeba k soudnímu řízení a rozhodnutí.

ČÁST PÁTÁ

Doručování

§ 28a

Doručování při jednání nebo jiném soudním úkonu

(1) Doručuje-li soud písemnost při jednání nebo při jiném soudním úkonu, uvede se to v protokolu o jednání nebo v protokolu, který byl sepsán o jiném soudním úkonu.

(2) V protokolu musí být uvedeno, kdo doručení provedl, jaká písemnost byla doručena a jak byla zjištěna totožnost adresáta nebo toho, kdo jemu určenou písemnost převzal. Protokol podepíše ten, kdo doručení provedl, a adresát, popřípadě ten, kdo za něho písemnost převzal.

§ 28b

Doručování prostřednictvím veřejné datové sítě

(1) Má-li adresát zpřístupněnou datovou schránku zřízenou podle zvláštního právního předpisu^{2a}) (dále jen „datová schránka“) nebo požádá-li adresát o doručování na elektronickou adresu podle § 46 odst. 2 a § 46a odst. 2 o.s.ř., soud doručí tomuto adresátovi elektronicky vyhotovené rozhodnutí nebo elektronicky vyhotovený stejnopis (opis) rozhodnutí nebo další elektronicky vyhotovené písemnosti soudu, umožní-li to povaha dokumentu, prostřednictvím veřejné datové sítě do jeho datové schránky nebo na jeho elektronickou adresu.

(2) Bylo-li podání nebo jiná písemnost účastníka nebo jiné osoby (dále jen „podání“) doručena soudem v listinné podobě, soud jej převede do elektronické podoby a zašle adresátu, kterému se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě, jako součást datové zprávy; autorizovaná konverze se neprovádí.

(3) Bylo-li podání doručeno soudem jako součást datové zprávy, zašle soud adresátu, kterému se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě, obsah této datové zprávy. Adresátu, kterému se doručuje v listinné podobě, soud zašle listinnou verzí tohoto podání; autorizovaná konverze se neprovádí.

§ 28c

Vyhotovování rozhodnutí a jiných písemností soudu za součinnosti provozovatele poštovních služeb a jejich doručování

(1) Vede-li se ve věci elektronický spis a soud vyhotovuje listinné stejnopisy rozhodnutí a jiné písemnosti soudu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, předá je soud v elektronické podobě tomuto provozovateli, který v souladu s uzavřenou smlouvou vyhotoví jejich listinnou podobu a doručí je; autorizovanou konverzi přitom provozovatel poštovních služeb neprovádí. Předávání a vyhotovování se provádí automatizovaným způsobem, který vylučuje lidský zásah nad míru nezbytně nutnou.

(2) Vede-li se ve věci elektronický spis a soud doručuje listinné stejnopisy rozhodnutí a jiné písemnosti soudu způsobem podle odstavce 1, zakládá se do elektronického spisu doručeníka v elektronické podobě, kterou převede provozovatel poštovních služeb do elektronické podoby v souladu s uzavřenou smlouvou; autorizovanou konverzi přitom provozovatel poštovních služeb neprovádí. Doručeníku v listinné podobě soud založí do sběrného spisu, který soud vede za tímto účelem v souladu se zvláštním právním předpisem2b).

§ 28d

zrušen

§ 28e

zrušen

§ 28f

zrušen

§ 28g

zrušen

ČÁST ŠESTÁ

Náhrada nutných výdajů osobám zúčastněným na řízení

§ 29

(1) K hotovým výdajům účastníka náleží jízdné, stravné a nocležné.

(2) Podklady pro výpočet ztráty na výdělu účastníka, který je v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru nebo pracovnímu vztahu, tvoří průměrný výdělek vypočtený podle zvláštního předpisu.3) Výši průměrného výdělu prokáže účastník potvrzením zaměstnavatele, u něhož pracuje, kde je uvedeno, zda a jakou částku zaměstnavatel srazí za dobu nepřítomnosti v práci, a zda účastník může nastoupit do práce na zbytek směny.

(3) U účastníka, který není v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru, je však výdělečně činný, podklad pro výpočet náhrady za ztrátu na výdělu tvoří částka, vypočtená ze základu daně z příjmů fyzických osob,4) dělená počtem pracovních hodin stanovených zvláštním předpisem5) připadajících na týž kalendářní rok. Výši základu daně z příjmů fyzických osob prokazuje účastník posledním platebním výměrem orgánu vykonávajícího správu daně, jež předcházela dni, kdy je nárok na náhradu uplatňován; pokud nelze výši ztráty na výdělu tímto způsobem prokázat, přísluší účastníku náhrada za ztrátu na výdělu za hodinu v částce

odpovídající výši minimální mzdy za hodinu podle nařízení vlády o minimální mzdě, nejvýše však osminásobek této částky za jeden den.

(4) Potřebuje-li účastník stížený těžkou tělesnou chorobou nebo vadou nebo v jiných závažných případech průvodce, tvoří nutná vydání průvodce a jeho ušlý výdělek součástí nákladů řízení účastníka.

§ 30

(1) Nárok na jízdné má jen účastník, který nebydlí nebo nepracuje v místě, kde se řízení koná, nebo je předvolán z místa, kde se dočasně zdržuje.

(2) Účastníku se hradí skutečné, účelné a hospodárné cestovní výdaje veřejným hromadným dopravním prostředkem. Pokud s předchozím souhlasem soudu použil účastník vlastního motorového vozidla, poskytne se mu náhrada podle zvláštního právního předpisu.6)

§ 31

(1) Jestliže účastník použil ještě také místního veřejného hromadného dopravního prostředku, hradí se mu i místní přepravné.

(2) Místní přepravné se hradí i účastníku, který bydlí nebo pracuje v místě, kde se řízení koná, jestliže použil místního veřejného hromadného dopravního prostředku.

§ 32

Stravné a nocležné náleží účastníku podle zvláštního právního předpisu.6)

§ 33

(1) Pro určení výše náhrady nutných výdajů a náhrady ztráty na výdělu a pro určení nákladů zákonného zástupce účastníka nebo jeho zástupce, který není advokátem, pro určení nákladů opatrovníka ustanoveného účastníku, pro určení nákladů nutného průvodce (§ 29 odst. 4), jakož i pro určení výše svědečného užije se ustanovení § 29 až § 32 obdobně.

(2) O náhradách poskytovaných znalcům a tlumočnickům platí zvláštní předpisy.

ČÁST SEDMÁ

Trest domácího vězení

§ 34

Soud může před uložením trestu domácího vězení požádat středisko Probační a mediační služby příslušné podle místa bydliště obviněného o opatření písemného slibu obviněného podle § 60 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Před podpisem písemného slibu je třeba obviněnému vysvětlit podstatu výkonu a kontroly trestu domácího vězení, způsob jeho součinnosti a jaká omezení jsou pro něho a osoby žijící s ním ve společném obydlí s tímto trestem spojena.

§ 34a

Obdrží-li soud písemný slib obviněného za okolností, z nichž není dostatečně patrné, že obviněnému je známa podstata trestu domácího vězení a s ním spojená omezení ve způsobu jeho života, soud před uložením tohoto trestu obviněného poučí nebo pověří tímto úkonem úředníka Probační a mediační služby.

§ 34b

(1) Jakmile se rozhodnutí, podle něhož se má vykonat trest domácího vězení, stane vykonatelným, předseda senátu zašle jeho opis spolu s nařízením výkonu trestu příslušnému

středisku Probační a mediační služby.

(2) Opisy všech rozhodnutí týkající se trestu domácího vězení zašle soud po právní moci středisku Probační a mediační služby.

§ 34c

Zjistí-li soud, že obviněný, který je ve vazbě nebo odsouzený, který je ve výkonu trestu odnětí svobody, má zároveň vykonávat trest domácího vězení, vyzoomí bezodkladně o této skutečnosti soud, který trest domácího vězení uložil.

§ 34d

zrušen

§ 34e

zrušen

ČÁST OSMÁ

Výkon některých rozhodnutí v trestním řízení

§ 35

zrušen

§ 36

Peněžitá záruka

(1) Rozhodne-li soud, že přijetí peněžitě záruky je přípustné, určí její výši a způsob jejího složení. V nutných případech umožní obviněnému nebo jiné osobě, aby peněžitou záruku složili do pokladny soudu. Jinak těmto osobám uloží, aby peněžitou záruku zaslaly přímo na depozitní účet soudu. To platí i pro případ peněžitě záruky v cizí měně.

(2) Je-li obviněný ve vazbě a soud rozhodl, že přijetí peněžitě záruky v jím určené výši je přípustné, rozhodne o nahrazení vazby peněžitou zárukou a o propuštění obviněného z vazby ihned poté, co byla peněžitá záruka složena. Výplatu částky složené na peněžitou záruku lze provést pouze na základě písemného příkazu předsedy senátu.

§ 37

Opatření k nařízení výkonu trestu odnětí svobody a k nařízení výkonu trestního opatření odnětí svobody

(1) Jestliže odsouzený bez dostatečné omluvy nenastoupí ve stanovené lhůtě výkonu trestu odnětí svobody nebo výkon trestního opatření odnětí svobody nebo je-li obava, že uprchne, přikáže předseda senátu (samosoudce), aby odsouzený byl dodán k výkonu trestu odnětí svobody nebo k výkonu trestního opatření odnětí svobody do příslušné spádové věznice (§ 321 odst. 3 věta první tr. ř.). Jestliže pobyt odsouzeného není znám, soud to na příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody nebo do výkonu trestního opatření odnětí svobody výslovně uvede s tím, že je nutno vypátrat pobyt odsouzeného (§ 321 odst. 3 věta druhá tr. ř.). Příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody nebo do výkonu trestního opatření odnětí svobody se zašle okresnímu ředitelství Policie České republiky příslušnému podle místa bydliště odsouzeného. Není-li bydliště odsouzeného známo, příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody nebo do výkonu trestního opatření odnětí svobody se zašle okresnímu ředitelství Policie České republiky v obvodu soudu.

(2) Byl-li pobyt odsouzeného vypátrán jinak než orgány

police nebo jestliže se odsouzený dobrovolně přihlásil k výkonu trestu odnětí svobody nebo k výkonu trestního opatření odnětí svobody, je třeba příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody nebo do výkonu trestního opatření odnětí svobody odvolat, a to u toho orgánu police, kterému byl zaslán.

(3) U odsouzeného, který se zdržuje v cizině, se při nařízení výkonu trestu odnětí svobody nebo při nařízení výkonu trestního opatření odnětí svobody postupuje podle zvláštních předpisů9).

(4) U mladistvého, který je v ústavní nebo ochranné výchově, zašle soud nařízení výkonu trestního opatření odnětí svobody ústavu, ve kterém je mladistvý, s tím, aby byl do výkonu trestního opatření dodán pracovníkem ústavu. Není-li to možné zajistit, požádá předseda senátu (samosoudce) o předvedení mladistvého do výkonu trestního opatření okresní ředitelství Policie České republiky, v jehož obvodu je ústav.

(5) Nápravně výchovný ústav pro mladistvé sdělí u trestních opatření odnětí svobody delších tří měsíců nejméně dva měsíce před předpokládaným dnem skončení výkonu trestního opatření odnětí svobody výchovnému nebo léčebnému zařízení, z něhož byl mladistvý dodán do výkonu trestního opatření odnětí svobody, výsledky převýchovy mladistvého výkonem trestního opatření odnětí svobody z hlediska případného propuštění z ochranné výchovy, podmíněného umístění mimo výchovné zařízení nebo zrušení ústavní výchovy.

(6) Věznice, popřípadě nápravně výchovný ústav vrátí soudu jedno vyhotovení nařízení výkonu trestu odnětí svobody nebo nařízení výkonu trestního opatření odnětí svobody s potvrzením, že odsouzený nastoupil trest odnětí svobody nebo trestní opatření odnětí svobody, nebo oznámí bez průtahu soudu, že trest odnětí svobody nebo trestní opatření odnětí svobody ve stanovené lhůtě nastoupeny nebyly. Je-li odsouzený ve výkonu jiného trestu odnětí svobody nebo ve výkonu jiného trestního opatření odnětí svobody, potvrdí nápravně výchovný ústav příjem nařízení výkonu trestu odnětí svobody nebo trestního opatření odnětí svobody na jednom jeho vyhotovení, uvede, kdy trest odnětí svobody nebo trestní opatření odnětí svobody bude pravděpodobně nastoupeno, a vrátí je neprodleně soudu. O přemístění odsouzeného do jiného nápravně výchovného ústavu, o zahájení ochranného léčení, o jeho útěku a dopadení, o jeho úmrtí, o přerušení výkonu trestu odnětí svobody nebo trestního opatření odnětí svobody, o podmíněném propuštění, jakož i o tom, že byl odsouzený v důsledku výkonu uloženého trestu odnětí svobody nebo výkonu trestního opatření odnětí svobody, udělení milosti, amnestie nebo z jiného důvodu propuštěn na svobodu, podá nápravně výchovný ústav, v němž odsouzený naposledy byl, neprodleně zprávu soudu, který rozhodl v prvním stupni; v případě podmíněného propuštění podá zprávu též soudu, který o podmíněném propuštění rozhodl.

§ 38

Podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody

(1) Byl-li povolen podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody a soud rozhodl o přijetí záruky zájmového sdružení občanů za nápravu obviněného, nebo soud o výchovné spolupůsobení takové zájmové sdružení požádal, v žádosti o výchovné spolupůsobení podle § 329 odst. 1 tr. ř. zájmovému sdružení občanů tak sdělí, zda a jaká omezení podle § 59 odst. 2 trestního zákona (dále jen "tr. zák.") byla obviněnému uložena. Zároveň je požádá, aby podle obsahu těchto omezení zaměřilo své výchovné působení, sledovalo, zda obviněný omezení dodržuje a podalo soudu ihned zprávu o jejich případném porušování. Rovněž požádá o sdělení změny zaměstnání nebo bydliště obviněného.

(2) Stejně soud postupuje i v případě, požádá-li zájmové sdružení občanů o výchovné spolupůsobení podle § 329 odst. 2 tr. ř.

§ 39

Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a trestního opatření odnětí svobody

Obdobně jako v § 38 postupuje soud i v případech podmíněného propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody nebo z výkonu trestního opatření odnětí svobody.

§ 40

Výkon trestu obecně prospěšných prací

(1) Ve vyznění o nařízení výkonu trestu obecně prospěšných prací soud probačního úředníka upozorní, že v rámci provádění kontroly nad výkonem tohoto trestu je třeba, aby probační úředník měl průběžný přehled o tom, zda odsouzený vykonává práce v souladu s rozhodnutím soudu o jejich druhu a místě a jakou část těchto prací vykonal. Zároveň jej požádá, aby v případě, že odsouzený obecně prospěšné práce nevykonává, bez odkladu zjistil důvod a podle jeho povahy v součinnosti s obecním úřadem nebo institucí, u níž mají být obecně prospěšné práce vykonávány, učinil opatření k nápravě. Ve vyznění soud probačního úředníka zároveň upozorní, aby v případě, že zjistí důvod pro přeměnu trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody, podal soudu příslušný návrh podle trestního řádu.

(2) Zjistí-li soud, že počet požadavků na provedení obecně prospěšných prací v jeho obvodu neodpovídá počtu pravomocně odsouzených, kteří tento trest mají vykonávat, v předstihu o tom vyzve probačního úředníka a požádá jej, aby poskytl obcím a obecně prospěšným institucím odbornou pomoc při vyhledávání vhodných prací a formulaci požadavků na jejich provedení.

§ 41

Výkon ochranného léčení ústavního

(1) Nařízení výkonu ochranného léčení ústavního zašle předseda senátu (samosoudce) zdravotnickému zařízení příslušnému podle bydliště nebo pobytu osoby, na niž má být ochranné léčení vykonáno, ve dvou vyhotoveních spolu s jedním opisem rozhodnutí, kterým bylo ochranné léčení uloženo. Po dohodě se správou zdravotnického zařízení stanoví předseda senátu (samosoudce) den, kdy má být ochranné léčení nastoupeno. Současně upozorní správu zdravotnického zařízení, že k změně ústavní formy ochranného léčení na ambulantní nebo k propuštění z ochranného léčení za podmínky § 72 odst. 5 tr. zák. může dojít jen na podkladě pravomocného rozhodnutí okresního soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává, a požádá, aby tomuto soudu byla neprodleně podána zpráva, jestliže nastanou důvody pro některé z těchto opatření. Dále požádá, aby zdravotnické zařízení sdělilo soudu, který výkon ochranného léčení nařídil, zda osoba, které bylo ochranné léčení uloženo, nastoupila ve stanovenou dobu jeho výkon.

(2) Předseda senátu (samosoudce) vyzve osobu, které bylo ochranné léčení uloženo, aby jeho výkon nastoupila v příslušném zdravotnickém zařízení ve stanoveném termínu. Není-li tato osoba způsobilá k právním úkonům, učiní tak prostřednictvím jejího zákonného zástupce. Jestliže osoba, u níž má být ochranné léčení vykonáno, není nebezpečná pro své okolí, může jí poskytnout potřebnou lhůtu k obstarání jejích záležitostí. U vojáků základní nebo náhradní služby a u vojáků z povolání se výzva doručuje prostřednictvím velitele nebo náčelníka útvaru, ve kterém odsouzený vykonává vojenskou službu.

(3) Nenastoupí-li vyzvaná osoba výkon ochranného léčení ústavního ve stanoveném termínu nebo je-li nebezpečná pro své okolí, požádá předseda senátu (samosoudce) o její dodání do zdravotnického zařízení okresní ředitelství policie podle místa bydliště (pobytu) osoby.

§ 42

Výkon ochranného léčení ambulantního

(1) Nařízení výkonu ochranného léčení ambulantního zašle předseda senátu (samosoudce) zdravotnickému zařízení příslušnému pro tuto formu léčení podle bydliště nebo pobytu osoby, které bylo ochranné léčení uloženo, ve dvou vyhotoveních spolu s jedním opisem rozhodnutí, kterým bylo uloženo. Po dohodě se správou zdravotnického zařízení stanoví předseda senátu (samosoudce) dobu, do kdy nejpozději má být s výkonem ochranného léčení započato. Správu zdravotnického zařízení může požádat, aby okresnímu soudu, v jehož obvodu je toto zařízení, navrhlo změnu léčby na formu ústavní, jestliže se léčená osoba odmítá podrobit ochrannému léčení nebo jestliže se ukáže další pobyt léčené osoby na svobodě nebezpečný anebo jestliže se dodatečně zjistí, že vzhledem k povaze choroby a léčebným možnostem nelze očekávat splnění účelu ochranného léčení ambulantní formou. Soud rovněž zdravotnické zařízení upozorní, že k propuštění z ochranného léčení může dojít za podmínek uvedených v § 72 odst. 5 tr. zák. jen na podkladě pravomocného rozhodnutí okresního soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává. Dále požádá, aby zdravotnické zařízení sdělilo soudu, který výkon ochranného léčení nařídil, zda osoba, které bylo ochranné léčení uloženo, se do stanovené doby přihlásila k jeho výkonu.

(2) Předseda senátu (samosoudce) vyzve osobu, které bylo ochranné léčení ambulantní uloženo, aby se k jeho výkonu přihlásila v příslušném zdravotnickém zařízení nejpozději do stanovené doby. Současně ji upozorní na následky, jestliže tak neučiní. Není-li tato osoba způsobilá k právním úkonům, učiní tak prostřednictvím jejího zákonného zástupce. U vojáků základní nebo náhradní služby a u vojáků z povolání se výzva doručuje prostřednictvím velitele nebo náčelníka útvaru, ve kterém odsouzený vykonává vojenskou službu. Soud požádá příslušného velitele nebo náčelníka útvaru o spolupůsobení při výkonu ambulantní léčby a odesílání léčené osoby k léčebným úkonům podle pokynů zdravotnického zařízení.

§ 43

Výkon ochranného léčení ve výkonu trestu odnětí svobody

(1) Jestliže v průběhu výkonu trestu odnětí svobody nebylo rozhodnuto o upuštění od výkonu ochranného léčení, které tu mělo být vykonáno (§ 72 odst. 6 tr. zák.), nebo odsouzený nebyl z výkonu tohoto ochranného léčení propuštěn, anebo nebylo takové léčení ukončeno (§ 72 odst. 5 tr. zák.), podá nápravně výchovný ústav dva měsíce před předpokládaným ukončením výkonu trestu odnětí svobody okresnímu soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává, zprávu o dosaženém výsledku ochranného léčení. Jestliže účelu ochranného léčení vzhledem k délce výkonu trestu odnětí svobody nebylo dosaženo, rozhodne soud o jeho pokračování ve zdravotnickém zařízení ještě před ukončením výkonu trestu.

(2) Jestliže odsouzený má být po výkonu trestu odnětí svobody předán do zdravotnického zařízení k dalšímu výkonu ochranného léčení, soud, který o pokračování v ochranném léčení rozhodl, dohodne s příslušným zdravotnickým zařízením datum nástupu ochranného léčení tak, aby bylo totožné s datem ukončení výkonu trestu odnětí svobody. Nedojde-li k předání odsouzeného do dalšího výkonu ochranného léčení, nápravně výchovný ústav jej propustí a nařízení ochranného léčení vrátí soudu. Jinak je spolu s přílohami, včetně znaleckého posudku a zprávou o dosavadním průběhu a výsledcích léčení předá zdravotnickému zařízení.

§ 44

Výkon ochranné výchovy

(1) Výchovnému zařízení, v němž má být s výkonem ochranné výchovy započato, zašle soud ve dvojnásobném vyhotovení nařízení jeho výkonu a opis rozhodnutí, kterým byla ochranná výchova uložena, opatření doložkou o právní moci. Výkon tohoto

rozhodnutí provádí soud za účasti příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Výchovné zařízení, v němž bylo s výkonem ochranné výchovy započato, potvrdí její nástup na jednom vyhotovení nařízení ochranné výchovy a vrátí je soudu.

(2) Výchovné zařízení, v němž se ochranná výchova vykonává, podává soudu, který ochrannou výchovu uložil, zprávu o podmíněném umístění mimo výchovné zařízení, o prodloužení ochranné výchovy, o změně ochranné výchovy v ústavní výchovu podle zvláštního právního předpisu(6a), o propuštění dítěte z ochranné výchovy nebo o tom, že byl předveden k výkonu trestu odnětí svobody.

ČÁST DEVÁTÁ

Výkon rozhodnutí v občanskoprávních věcech

Oddíl první

Obecná ustanovení

§ 45

(1) O návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí rozhoduje a další řízení koná samosoudce nebo v rozsahu svých oprávnění vyšší soudní úředník, popřípadě v rozsahu pověření jiný zaměstnanec soudu.

(2) Úkony, jež vyžaduje výkon rozhodnutí, provádějí zaměstnanci určení k tomu rozvrhem práce (vykonavatelé). Jednoduchými úkony mohou být pověřeni předsedou soudu i jiní zaměstnanci.

(3) Vykonavatelé jsou vázáni příkazy soudce nebo vyššího soudního úředníka; v případě potřeby si vyžádají od soudce nebo vyššího soudního úředníka pokyny.

§ 46

Působnost vykonavatelů

(1) Vykonavatelé jsou oprávněni přijmout od povinného plnění, zprostředkovat vzájemné plnění oprávněného, které souvisí s výkonem rozhodnutí a v případech stanovených zákonem provádějí všechny úkony, jichž je k výkonu rozhodnutí třeba.

(2) Vykonavatelé provádějí zejména tyto úkony:

a) prodej movitých věcí při likvidaci dědictví prováděný soudem podle ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí (§ 175u odst. 1 o. s. ř.),

b) úkony spojené s odnětím dítěte [§ 273 odst. 1 písm. b) o. s. ř.],

c) úkony spojené s provedením výkonu rozhodnutí o nařízení předběžného opatření (§ 273a a 273b o. s. ř.),

d) úkony spojené s realizací výkonu rozhodnutí postižením jiných majetkových práv povinného spočívajících ve vydání nebo dodání věci (§ 320 o. s. ř.),

e) prohlídku povinného a prohlídku jeho místností, skříní a jiných schránek (§ 325a o. s. ř.),

f) soupis movitých věcí (§ 326 o. s. ř.),

g) prodej věcí, které se rychle kazí, mimo dražbu (§ 326b o. s. ř.),

h) zajištění sepsaných věcí (§ 327 o. s. ř.),

i) označení sepsaných věcí, které nebyly zajištěny (§ 327 odst. 3 o. s. ř.),

j) odhad sepsaných movitých věcí, nebyl-li přibrán znalec (§ 328 o. s. ř.),

k) prodej sepsaných věcí v dražbě (§ 328b o. s. ř.),

l) vydání výtěžku z prodaných věcí oprávněným nebo jiným věřitelům, popřípadě složení výtěžku u soudu (§ 331a 331a o. s. ř.),

m) vydání odebraných peněz oprávněnému nebo jejich složení u soudu (§ 333 o. s. ř.),

n) výběr vymáhané částky z vkladní knížky nebo jí obdobné jiné formy vkladu a úkony potřebné k uplatnění práv z vkladních listů, akcií, směnky, šeku, jiného listinného cenného papíru nebo jiné listiny, jejíž předložení je třeba k uplatnění práva (§ 334 o. s. ř.),

o) úkony potřebné ke zpeněžení sepsaných zaknihovaných a imobilizovaných cenných papírů (§ 334a o. s. ř.),

p) vyklizení nemovitostí, staveb, bytů a jiných místností, odevzdání vyklizených věcí povinnému nebo zletilému příslušníku jeho domácnosti, předání vyklizených věcí do úschovy obci nebo jinému vhodnému schovatelí, uložení klíče od bytové náhrady u orgánu obce nebo u soudu, prodej nevyzvednutých věcí a rozdělení výtěžku tohoto prodeje (§ 340 až 340 o. s. ř.),

q) odebrání movitých věcí se vším, co k nim patří, povinnému, nebo tomu, kdo je ochoten je vydat, a jejich odevzdání oprávněnému (§ 345 o. s. ř.),

r) úkony spojené s realizací rozhodnutí prodejem movité věci podle § 348 o. s. ř.,

s) úkony směřující k obnovení předešlého stavu podle § 351a o. s. ř.,

t) soupisy věcí podle § 672 odst. 2 občanského zákoníku (dále jen "obč. z.>").

§ 47

Vyrozumění účastníka o výkonu

(1) Vykonavatel vždy vyrozumí oprávněného, kdy a kde bude jednotlivý úkol proveden.

(2) Vykonavatel nesmí povinného vyrozumět o nastávajícím úkonu dříve, než přijde na místo úkonu, ani způsobit, aby se o tom povinný předem dozvěděl, ledaže je vyrozumění povinného před úkonem výslovně předepsáno.

(3) Nedostaví-li se oprávněný ve stanovenou dobu na místo, kde má být úkon výkonu rozhodnutí vykonán, provede se úkon v jeho nepřítomnosti, pokud zákon nestanoví, že výkon rozhodnutí lze provést jen za přítomnosti oprávněného nebo jeho zástupce.

§ 48

Opatření k zachování pořádku při výkonu rozhodnutí

Vykonavatel je oprávněn učinit opatření, jichž je třeba, aby byl při provádění výkonu rozhodnutí zachován pořádek. Osoby, které hrubě ruší výkon, může vykázat z místa jeho provádění. Jsou-li pro to důvody stanovené zvláštním předpisem,10) může požádat nejbližší policejní orgán o poskytnutí ochrany.

§ 49

Protokol o úkonu

(1) O každém úkonu sepíše vykonavatel stručný protokol.

(2) Protokol má zejména obsahovat:

- a) označení soudu,
- b) místo, čas a předmět úkonu,
- c) jména a příjmení zaměstnanců soudu, kteří se zúčastní úkonu, jména a příjmení přítomných účastníků a jejich zástupců a jména a příjmení dalších osob, které jsou úkonu podle § 53 a 54 přítomny,
- d) stručné, výstižné vyličení průběhu úkonu, zejména podané návrhy,
- e) doručení usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nebo jiných písemností (§ 28a),
- f) zjištění jména, příjmení a adresy manžela povinného nebo spoluvlastníků povinného.

(3) Protokol musí být sepsán při skončení úkonu a pokud možno ještě na místě úkonu. Kromě vykonavatele podepíše protokol účastníci, jejich zástupci, dále ti, kteří potvrzují příjem peněz nebo věcí, a občané přibraní k úkonu; dále podepíše protokol ti, jejichž prohlášení je nutno uvést v protokolu.

(4) Výjimečně může vykonavatel sepsat protokol dodatečně podle poznámek učiněných při úkonu; protokol pak podepíše sám. Takto nelze postupovat, má-li být protokolem osvědčen příjem peněz nebo věcí nebo má-li protokol podepsat občan přibraní k úkonu nebo ten, jehož prohlášení je třeba uvést v protokolu nebo doručuje-li písemnost při úkonu.

(5) Jestliže se účastník nebo jeho zástupce vzdává před podpisem, poznamená se to v protokolu; odepře-li podpis, poznamená se to v protokolu a vyznačí se důvody, které uvedl.

Oddíl druhý

Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí

§ 49a

Příprava výkonu

Je-li to vzhledem k osobám účastníků účelné, vyšší soudní úředník či soudní tajemník vyzve oprávněného, aby sdělil číslo bankovního účtu, na který mu má být zaslána peněžní částka získaná výkonem. Dotázáním na evidence majetku zjistí movité věci povinného (např. evidence cenných papírů či motorových vozidel).

§ 50

Soupis

(1) Sepsány mohou být movité věci, které jsou v bytě, sídle, místě podnikání nebo na jiném místě, kde má povinný své věci umístěny, jakož i věci povinného, které má u sebe někdo jiný, jestliže byly současně vykonavateli odevzdány. Vykonavatel neseíše věci, o nichž je nepochybné, že na místo soupisu byly přineseny těmi, kdo jsou tam pouze na návštěvě. Sepsány nemohou být movité věci, které tvoří příslušenství nemovitosti.

(2) Vykonavatel sepíše především hotové peníze, cennosti a jiné věci, které lze snadno prodat a které může povinný nejspíše postrádat. Věci se sepíše v takovém rozsahu, v jakém výtěžek z jejich prodeje zřejmě postačí k uspokojení vymáhané pohledávky. Byl-li výkon rozhodnutí nařízen prodejem jen určitých věcí, lze sepsat jen tyto věci.

(3) Sepsány nemohou být věci, o nichž to výslovně prohlásí oprávněný. Prohlášení oprávněného se uvede v protokolu.

§ 51

Práva jiných osob

(1) Tvrdí-li manžel povinného nebo jiná osoba, že má k věcem právo, které nepřipouští výkon rozhodnutí, nebo tvrdí-li povinný, že věci náležejí někomu jinému nebo jsou vyňaty z výkonu rozhodnutí, provede vykonavatel přesto jejich soupis, pokud nejsou jiné postižitelné věci postačující k úhradě nároku s příslušenstvím. Soupis se neprovede, pokud je na místě nepochybně prokázáno, že tyto věci nepatří povinnému.

(2) Tvrzení povinného nebo někoho jiného podle odstavce 1 je třeba poznamenat v protokolu. Přitom uvede vykonavatel jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště této osoby a právní důvod, ze kterého je uplatňováno právo na vyloučení věci z výkonu rozhodnutí. Vykonavatel je kromě toho povinen dát poučení, jakým způsobem lze tvrzená práva uplatnit (§ 267 o.s.ř.).

§ 52

Označení věcí

(1) Věci, které nebyly zajištěny, vykonavatel ponechá na místě, kde byly sepsány, a označí je štítkem nebo nálepkou. Označení je třeba na věc umístit tak, aby tím věc nebyla poškozena a aby bylo možné věc nadále užívat k účelu, jemuž slouží. Označení musí být na věci připevněno tak, aby nemohlo být odstraněno bez jeho poškození nebo znehodnocení.

(2) V označení se uvede, který soud věc sepsal, kdo je oprávněným, spisová značka věci, den soupisu a pořadové číslo, pod nímž byla věc pojata do soupisu.

(3) Označení bude z věci odstraněno, jakmile věc bude prodána, vyloučena z výkonu rozhodnutí nebo vyloučena ze soupisu, výkon rozhodnutí zastaven nebo dražba skončena podle § 330 odst. 1 o. s. ř.

§ 53

Prohlídka bytu a jiných místností povinného a osobní prohlídka povinného

(1) Po skončení prohlídky musí být dveře opět uzamčeny a klíče od zámku předány dotčeným osobám, popřípadě uloženy na jiném vhodném místě dosažitelném pro tyto osoby. O tom, kde si mohou klíče vyzvednout, musí být dotčené osoby vyrozuměny.

(2) K otevření skříně nebo jiné schránky povinného je třeba přibrat zámečníka. Je-li to možné, po otevření se skříně nebo jiné schránky opět uzavřou.

(3) Osobní prohlídku povinného je třeba provádět šetrně, zejména jde-li o prohlídku šatů, které má povinný na sobě. Není-li vykonavatel stejného pohlaví jako povinný, přibere si k prohlídce šatů osobu stejného pohlaví jako povinný, která prohlídku provede.

§ 54

Přibrání nezúčastněného občana

Je-li to potřebné, vykonavatel přibere k provádění prohlídky a soupisu věci nezúčastněného občana a v protokolu uvede jeho jméno, příjmení a adresu; občan protokol spolupodepíše. Přibrání občana je třeba zavázat slibem, že zachová mlčenlivost o tom, s čím se seznámil při úkonu, pokud nebude této povinnosti zproštěn; v protokole o úkonu se vyznačí, že se tak stalo (§ 49 odst. 2 písm. c)).

§ 55

Věci povinného u jiné osoby

(1) Jsou-li věci povinného u někoho jiného a ten není ochoten je vydat, nesmí vykonavatel takové věci pojmout do soupisu.

(2) Odepře-li někdo věc vydat nebo popře-li vůbec, že věc má, omezí se úkon na to, že se takové prohlášení pojme do protokolu. Kdo učinil takové prohlášení, podepíše protokol o úkonu.

§ 56

Soupis věcí

(1) V soupisu se věci uvedou jednotlivě pod pořadovými čísly a stručně se popíší.

(2) V soupisu se kromě obecných náležitostí uvede zejména,

a) pro které oprávněné se soupis provádí,

b) jakého výtěžku lze prodejem jednotlivých sepsaných věcí zřejmě dosáhnout,

c) zda sepsané věci nebyly již podle označení, prohlášení povinného nebo někoho, kdo byl při soupisu přítomen, postiženy při výkonu rozhodnutí prováděném soudem nebo jiným státním orgánem,

d) které ze sepsaných věcí byly zajištěny a které byly ponechány na místě a označeny,

e) zda věc byla zastavena, zadržena nebo převedena k zajištění závazku povinného a kdo je oprávněným z těchto práv,

f) jaké jsou podle zběžného zjištění vykonavatele osobní, majetkové a rodinné poměry povinného v rozsahu nutném pro posouzení postižitelnosti jednotlivých věcí,

g) zda sepsané věci pravděpodobně stačí k uspokojení pohledávky oprávněného, včetně příslušenství.

(3) Při soupisu se věci popíší takovým způsobem, aby bylo možno zjistit jejich totožnost a aby byla vyloučena jejich záměna.

(4) Jestliže věc byla již dříve sepsána pro jiného věřitele, lze ji až do prodeje v dražbě pojmout do soupisu věcí ve prospěch jiného věřitele.

(5) Byla-li sepsána věc, která podle § 321 a 322 o. s. ř. nepodléhá výkonu rozhodnutí nebo k níž uplatňuje právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí třetí osoba, může ji vykonavatel vyloučit ze soupisu, souhlasí-li s tím oprávněný, v jehož prospěch byla sepsána. Vykonavatel takovou věc ze soupisu vyloučí rovněž na návrh oprávněného.

§ 57

Postup při soupisu devizových hodnot, zlata a zlatých mincí

(1) Devizové hodnoty¹¹⁾ vykonavatel převezme a odevzdá neprodleně soudu, který je urychleně nabídné devizovému místu^{11a)} ke koupi.

(2) Zlato v jiné formě než ve slitcích světové obchodovatelných¹²⁾ a zlaté mince se sepíší a prodají ve dražbě.

§ 58

Zajištění movitých věcí

(1) Navrhne-li to oprávněný, převezmou se sepsané

movité věci a uloží se u vhodného schovatele. Pokud se sepsané věci k tomu hodí, uloží se u soudu. Se souhlasem oprávněného a povinného lze sepsané věci též uložit do místnosti povinného nebo oprávněného, která se uzamkne a klíč se uloží u soudu.

(2) Pokud si zajištění věcí vyžádá náklady, provede vykonavatel jejich zajištění jen tehdy, složí-li oprávněný na tyto náklady zálohu.

§ 59

Dražba movitých věcí

(1) Při dražbě movité věci mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o 50 Kč. To neplatí, jde-li o věc, jejíž vyvolaná cena je nižší.

(2) Dražba movité věci pokračuje, dokud dražitelé na vyzvání slovy "poprvé, podruhé" činí vyšší podání. Není-li další podání, vykonavatel upozorní dražitele, že nebude-li učiněno vyšší podání, udělí po vyzvání slovy "potřetí" příklep.

(3) Jestliže bezprostředně po skončení postupu podle odstavce 2 neučiní žádný z dražitelů vyšší podání, vykonavatel udělí příklep tomu dražiteli, který učinil nejvyšší podání.

(4) Byla-li sepsána stejná věc ve prospěch více pohledávek, které jsou vymáhány ve výkonu rozhodnutí i v exekuci, dražbu provede vyšší soudní úředník nebo soudní exekutor pro oprávněného, jehož pohledávka je první v pořadí, a o rozvrhu výtěžku rozhodne usnesením. Rozhodující pro určení pořadí je ve věci výkonu rozhodnutí datum podání návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (§ 332 odst. 1 o. s. ř.) a v exekuci datum vydání exekučního příkazu prodejem movitých věcí povinného.

§ 59a

Postup při soupisu vkladních knížek, vkladních listů a jiných forem vkladů, cenných papírů a listin, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva

(1) Vkladní knížky, vkladní listy a jiné formy vkladů, akcie, směnky, šeky nebo jiné listinné cenné papíry a jiné listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva, vykonavatel sepíše, i bez návrhu je vždy odebere povinnému a odevzdá je u soudu.

(2) O soupisu vkladních knížek a jiných podobných forem vkladů znějících na jméno vyzovatelé soud právnické osoby, které je vystavily.

(3) Výplata z vkladní knížky a jiných podobných forem vkladů, sepsaných při výkonu rozhodnutí, se provede, i když je vázána (vinkulována) na heslo, na průkazní lístek, na přivolení třetí osoby nebo na skutečnost, o které je jisto, že nastane.

(4) Zaknihované nebo imobilizované cenné papíry vykonavatel sepíše, jakmile se z listin nalezených u povinného, z jeho sdělení nebo na základě zprávy Střediska cenných papírů nebo orgánu vedoucího jinou evidenci dozví, že pro povinného jsou takové cenné papíry evidovány. Ihned po soupisu vykonavatel vyzovatelé Středisko cenných papírů nebo orgán vedoucí jinou evidenci o tom, jaké cenné papíry byly sepsány a kdy a že povinný s nimi ode dne soupisu nesmí nakládat.

§ 59b

Zpeněžení cenných papírů

(1) Odebrané vkladní listy, akcie, směnky, šeky nebo jiné listinné cenné papíry anebo jiné listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva, vykonavatel neprodleně odevzdá soudci nebo v rámci jeho oprávnění vyššímu soudnímu úředníkovi, aby posoudil, je-li třeba nějakého úkonu k zachování nebo výkonu práva z listiny, a vyžádá si jeho pokyn pro další postup.

(2) Je-li nutno právo uplatnit návrhem u soudu nebo jiného orgánu, učiní tak vykonavatel jménem státu. Za stát jedná před soudem nebo jiným orgánem vykonavatel; je přitom vázán pokyny soudce.

(3) Zpeněžení hodnot uvedených v odstavci 1 a zaknihovaných nebo imobilizovaných cenných papírů provede vykonavatel způsobem, který určí soudce.

§ 59c

Hotové peníze

(1) Nalezne-li vykonavatel při soupisu hotové peníze přesahující 1 000 Kč, uvede je v soupisu, povinnému je odebere a odevzdá je u soudu. Povinnému na odebranou částku současně vystaví potvrzení.

(2) Je-li povinný ochoten dobrovolně zaplatit vymáhanou pohledávku zcela nebo zčásti, avšak oprávněný není přítomen, převezme vykonavatel hotové peníze, uvede to v protokolu o soupisu a odevzdá je oprávněnému. Na odevzdanou částku vykonavatel vystaví povinnému potvrzení.

(3) Vykonavatel nesmí odmítnout částečné placení splatné směnky nebo šeku. Při částečném placení splatné směnky nebo šeku vyznačí se to na listině a tomu, kdo platil, vydá se potvrzení. Byla-li zaplacená celá pohledávka, vydá se tomu, kdo platil, listina opatřená potvrzením o zaplacení.

§ 59d

(1) Byla-li v dražbě prodána movitá věc, která byla zastavena, zadržena nebo převedena k zajištění závazku povinného ve prospěch jeho věřitele (§ 331a o. s. ř.), soud vyzve věřitele, aby listinami doložili své právo k movité věci a den vzniku tohoto práva (§ 332 odst. 2 o. s. ř.).

(2) O rozvrhu výtěžku z prodané věci, na které vázlo uvedeně právo, rozhodne soud usnesením.

Oddíl třetí

Výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti

§ 60

Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovité věci musí obsahovat přesné označení nemovitosti, která má být prodána, a upozornění, že nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje i na příslušenství a součásti nemovitosti, včetně movitých věcí, které tvoří příslušenství nemovitosti.

§ 61

V bytě nacházejícím se v prodávané nemovitosti může být uskutečněna dražba, jen když v něm jsou vhodné prostory a nebude-li tím narušen provoz podniku.

§ 62

(1) Při dražbě nemovité věci (§ 336i až 336j o.s.ř.) mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o 1000 Kčs. Dražba nemovité věci pokračuje, dokud dražitelé na vyzvání slovy "poprvé, podruhé" činí vyšší podání. Není-li další podání, soudce upozorní dražitele, že nebude-li učiněno vyšší podání, udělí po vyzvání slovy "potřetí" příklep.

(2) Jestliže bezprostředně po skončení postupu podle odstavce 1 neučiní žádný z dražitelů vyšší podání, soudce udělí příklep tomu dražiteli, který učinil nejvyšší podání.

§ 63

(1) Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem

nemovitosti se vyvěsí na úřední desku soudu v den, kdy bylo zjištěno, že nabylo právní moci, a sejme se z ní v den, kdy na ní byla vyvěšena dražební vyhláška.

(2) Dražební vyhláška se vyvěsí na úřední desce soudu v den, kdy byla vydána, a sejme se z ní v den následující po dražbě nemovitosti.

(3) Předvolání k rozvrhovému jednání se vyvěsí na úřední desce soudu, jakmile bylo vydáno, a sejme se z ní po skončení rozvrhového jednání.

(4) Byl-li výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti zastaven, sejmou se po jeho právní moci z úřední desky soudu všechna rozhodnutí, která se týkají této nemovitosti.

Prodej podniku

§ 63a

Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku musí obsahovat přesné označení podniku, který má být prodán, a upozornění, že nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje na všechny věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, a to podle stavu, jaký tu bude ke dni příklepu.

§ 63b

(1) Správcem podniku ustanoví soud zpravidla osobu zapsanou v seznamu správců konkursní podstaty podle zvláštního právního předpisu7) s přihlédnutím k sídlu nebo bydlišti takové osoby ve vztahu k místu, kde je prodáván podnik. Jinou osobu soud ustanoví správcem, není-li tu vhodná osoba zapsaná v seznamu insolvenčních správců, jestliže splňuje podmínky pro zapsání do seznamu správců konkursní podstaty podle zvláštního právního předpisu7) a jestliže s ustanovením správcem podniku souhlasí.

(2) Při výběru správce podniku soud dbá, aby povaha případu byla přiměřená jeho schopnostem.

§ 63c

V prodávaném podniku může být uskutečněna dražba, jen když v něm jsou vhodné prostory a nebude-li tím narušen provoz podniku.

§ 63d

(1) Při dražbě podniku (§ 338w a 338x o. s. ř.) mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o částku, která se rovná 5 % nejnižšího podání. Dražba podniku pokračuje, dokud dražitelé na vyzvání slovy "poprvé, podruhé" činí vyšší podání. Není-li další podání, soudce upozorní dražitele, že nebude-li učiněno vyšší podání, udělí po vyzvání slovy "potřetí" příklep.

(2) Jestliže bezprostředně po skončení postupu podle odstavce 1 neučiní žádný z dražitelů vyšší podání, soudce udělí příklep tomu dražiteli, který učinil nejvyšší podání.

§ 63e

(1) Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku se vyvěsí na úřední desku soudu v den, kdy bylo zjištěno, že nabylo právní moci, a sejme se z ní v den, kdy na ní byla vyvěšena dražební vyhláška.

(2) Dražební vyhláška se vyvěsí na úřední desce soudu v den, kdy byla vydána, a sejme se z ní v den následující po dražbě podniku.

(3) Předvolání k rozvrhovému jednání se vyvěsí na úřední desce soudu, jakmile bylo vydáno, a sejme se z ní po skončení rozvrhového jednání.

(4) Byl-li výkon rozhodnutí prodejem podniku zastaven, sejmou se po jeho právní moci z úřední desky soudu všechna rozhodnutí, která se týkají tohoto podniku.

Oddíl čtvrtý

Výkon rozhodnutí vyklizením

§ 64

O provedení výkonu vyrozumí vykonavatel vlastníka domu, v němž je bytová náhrada nebo přístřeší.

§ 65

Zjistí-li vykonavatel při vyklizení nemovitosti, stavby, bytu nebo místnosti (dále jen "vyklizení bytu"), že ten, kdo má být vyklizen, je pro nemoc upoután na lůžko, nebo že jde o ženu v šestinedělí nebo ve vyšším stupni těhotenství a že by výkon vyklizení mohl vážně ohrozit zdravotní stav takové osoby, není provedení výkonu přípustné; není-li předloženo potvrzení lékaře anebo je-li pochybnost o správnosti takového potvrzení, vykonavatel vyžádá vyjádření odborného lékaře.

§ 66

(1) Jde-li o vyklizení bytu se zajištěním bytové náhrady nebo přístřeší, postupuje vykonavatel podle § 341 odst. 1 o. s. ř. s tím, že odstraněné věci přestěhuje do určené bytové náhrady (přístřeší). Pokud zjistí, že bytová náhrada (přístřeší) není pro povinného zajištěna, upustí od provedení výkonu, tuto skutečnost uvede v protokolu o úkonu a předloží spis soudci k dalšímu opatření.

(2) Nevyzvedne-li si povinný ani žádný ze zletilých příslušníků jeho domácnosti klíče od bytové náhrady, které byly uloženy u soudu nebo u orgánu obce, do šesti měsíců poté, co byl povinný o tomto uložení vyrozuměn, vrátí soud klíče tomu, kdo je vykonavateli poskytl.

Oddíl pátý

Jiné způsoby výkonu rozhodnutí

§ 67

Odebrání movitých věcí povinnému

(1) Výkon rozhodnutí, kterým se ukládá, aby povinný vydal nebo dodal oprávněnému věc, provede se tím, že vykonavatel ji odejme spolu s příslušnými doklady povinnému nebo tomu, kdo ji má u sebe a je ochoten ji vydat a odevzdá ji oprávněnému (§ 345 o. s. ř.). Nenajde-li vykonavatel věc u povinného, zjistí dotazem, kde věc je, popřípadě co se s ní stalo.

(2) Je-li předmětem výkonu rozhodnutí motorové vozidlo, vyrozumí vykonavatel příslušný dopravní inspektorát, u něhož je toto motorové vozidlo zapsáno v evidenci.

(3) Vyžaduje-li účel výkonu rozhodnutí, aby byla provedena osobní prohlídka povinného nebo prohlídka jeho bytu nebo jiných místností jím užívaných, postupuje se obdobně podle § 53.

§ 68

Výkon rozhodnutí o výchově nezletilého dítěte

(1) Výkon rozhodnutí o výchově nezletilého dítěte provádí rozvrhem práce určený soudní vykonavatel, kterým může být předsedou soudu určen i vyšší soudní úředník, soudní tajemník nebo asistent soudce.

(2) Bližší podrobnosti výkonu rozhodnutí o výchově nezletilého dítěte upravuje instrukce ministra spravedlnosti.

§ 69

Výkon rozhodnutí o vykazání ze společného obydlí a nenavazování kontaktů s oprávněným

(1) Výkon rozhodnutí o vykazání ze společného obydlí a nenavazování kontaktů s oprávněným provádí rozvrhem práce určený soudní vykonavatel, vyšší soudní úředník, soudní tajemník nebo asistent soudce (dále jen "soudní orgán"). Vyžadují-li okolnosti případu provedení výkonu mimo pracovní dobu soudu, pak úkon uskuteční přímo soudce, který takové předběžné opatření nařídil.

(2) Výkon rozhodnutí předběžného opatření, aby povinný dočasně opustil společné obydlí, jakož i jeho bezprostřední okolí, nebo aby se zdržel setkávání s osobou, kterou soud v usnesení označil, a nenavazoval kontakty s ní (§ 76b), se provede tak, že vykonavatel na základě rozhodnutí o předběžném opatření v součinnosti s příslušnými státními orgány vykáže povinného ze společného obydlí, odebere mu všechny klíče od společného obydlí, které povinný drží, a uloží je u soudu; popřípadě na základě rozhodnutí o předběžném opatření zakáže povinnému setkávat se s označenou osobou nebo ji jinak kontaktovat. Soudní orgán zároveň poskytne povinnému příležitost, aby si bezprostředně při výkonu rozhodnutí vyzvedl ze společného obydlí své osobní věci a dokumenty, jakož i věci, které slouží jeho osobní potřebě; během trvání předběžného opatření pak povinnému umožní vyzvednout i věci nezbytné k výkonu jeho podnikatelské činnosti nebo výkonu povolání, a to jednorázově, nikoliv opakovaně. Oprávněný musí být o provedení úkonu předem informován. Při vyzvedávání věcí povinným musí být soudní orgán přítomen.

(3) Není-li povinný při výkonu rozhodnutí přítomen, vyrozumí vykonavatel oznámením zanechaným na dveřích společného obydlí povinného o právu požádat během trvání předběžného opatření o vyzvednutí si shora uvedených věcí.

§ 70

Výkon rozhodnutí srážkou ze mzdy nebo z pracovní odměny osob ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě k vymáhání výživného

(1) Je-li k vymáhání výživného nařizován výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy nebo u osob ve výkonu trestu odnětí svobody anebo ve vazbě srážkami z pracovní odměny, uvede se v usnesení též jméno a příjmení, rodné číslo a data narození všech oprávněných a kolik připadá z vymáhané částky na jednotlivé z nich. Přítom je nutno uvést přesnou adresu osoby, k jejíž rukám má být výživné poukazováno.

(2) Je-li povinná osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě, je nutno v usnesení uvést též její data narození.

Oddíl šestý

Dohled nad nezletilými, ústavní výchova, pěstounská péče a dohled nad opatrovníkem osob zbavených způsobilosti k právním úkonům nebo omezených ve způsobilosti k právním úkonům

§ 71

(1) U nezletilých, nad nimiž soud nařídil dohled, vyžaduje soud prvního stupně v pravidelných obdobích, nejméně jednou za šest měsíců, zprávy o výchově nezletilého a jeho chování od příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, školy nebo internátu, popřípadě požádá při nařízení dohledu o pravidelné podávání takových zpráv v určených obdobích.

(2) Byla-li nařizována ústavní výchova, nutná k převýchově nezletilého, vyžádá si soud prvního stupně od výchovného zařízení podle potřeby, nejméně však jednou ročně, zprávu o postupu převýchovy nezletilého, popřípadě se

přesvědčuje o postupu převýchovy nezletilých občasnými návštěvami soudce ve výchovných zařízeních, anebo požádá o pravidelné podávání takových zpráv v určených obdobích. Přitom soud též požádá, aby mu bylo oznámeno každé přemístění nezletilého do jiného výchovného zařízení. Může též požádat soud, v jehož obvodu se vykonává ústavní výchova, aby se soudce návštěvou ve výchovném zařízení přesvědčil o postupu převýchovy a podal dožadujícímu soudu zprávu o výsledku návštěvy.

§ 72

(1) Bylo-li dítě svěřeno do pěstounské péče, uloží soud pěstounovi, aby v určených obdobích, nejméně jednou ročně, podal soudu zprávu o svěřeném dítěti, zejména o jeho zdravotním stavu a postupu výchovy.

(2) Vyžaduje-li to stav dítěte, vyžádá si soud od orgánu sociálně-právní ochrany dětí, v jehož obvodu je dítě v pěstounské péči, zprávu, jak je pěstounská péče vykonávána, jakým způsobem se vyvíjejí vztahy mezi dítětem v pěstounské péči a jeho rodiči a jak se vyvíjejí rodinné a sociální poměry rodičů z hlediska možnosti převzetí péče o dítě.

§ 73

Byl-li osobě zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo omezené ve způsobilosti k právním úkonům ustanoven soudem opatrovník, uloží soud opatrovníkovi, aby podával podle potřeby, nejméně však jedenkrát ročně, zprávu o majetku opatrovance a o tom, jak je o něj pečováno. Údaje obsažené ve zprávě opatrovníka věrohodně přezkoumá.

ČÁST DESÁTÁ

Řízení o dědictví

§ 74

Pověření a činnost notáře

(1) Soud předá notáři, kterého pověřil provedením úkonů v řízení o dědictví jako soudního komisaře (dále jen „soudní komisař“), bezodkladně příslušný spis.

(2) Pro činnost soudního komisaře se použijí přiměřeně ustanovení částí čtvrté až šesté.

(3) Potřebné úkony ve vztahu k cizině provádí na žádost soudního komisaře soud, který ho provedením úkonů v řízení o dědictví pověřil (dále jen „dědický soud“).

(4) Stanoví-li zákon, že rozhodnutí nebo jiná písemnost mají být vyvěšeny na úřední desce soudu, předá soudní komisař takovou písemnost dědickému soudu k vyvěšení, a to v písemné i elektronické podobě.

(5) Je-li v tomto předpise stanoveno, že úkony provádí soudní komisař, může v případě nebezpečí z prodlení stejný úkon provést kterýkoli soud podle § 175e o.s.ř.

(6) Je-li soudnímu komisaři podle § 14 odst. 1 nebo 2 notářského řádu ustanoven zástupce, převezme od soudního komisaře nevyřízené věci, v nichž byl soudní komisař pověřen, za součinnosti dědického soudu. Příslušná notářská komora rozhodnutí o ustanovení zástupce předá příslušnému okresnímu soudu.

(7) Je-li soudnímu komisaři podle § 14 odst. 3 notářského řádu ustanoven náhradník nebo je-li na jeho místo jmenován jiný notář, převezmou tito za součinnosti dědického soudu nevyřízené věci, v nichž byl soudní komisař pověřen. To platí i v případě, že věci přebírá nově jmenovaný notář od náhradníka notáře. Příslušnému okresnímu soudu doručí příslušná notářská komora rozhodnutí o ustanovení náhradníka notáře nebo sdělení, že nově jmenovaný notář zahájil činnost.

(8) Do spisu vedeného v řízení o dědictví se založí listina, z níž vyplývá převzetí věci podle odstavce 6 nebo 7.

§ 75

Zjišťování v evidencích

(1) Zjišťování v Centrální evidenci závětí vedené Notářskou komorou České republiky (dále jen „Komora“) podle § 175c odst. 1 o.s.ř. provádí soudní komisař neprodleně po převzetí spisu.

(2) Zjišťování v Centrální evidenci manželských smluv vedených Komorou podle § 175c odst. 2 o.s.ř. provádí soudní komisař až na základě výsledku předběžného šetření podle § 175d odst. 1 o.s.ř. Toto zjišťování se provede vždy u zůstavitelů, u nichž v době smrti trvalo manželství, jinak jen odůvodňující potřebu zjišťování výsledky řízení.

(3) Výtisk sdělení Komory podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ se založí do spisu.

§ 76

(1) Zjistí-li se postupem podle § 175c odst. 1 o.s.ř., že zůstavitel zanechal závět, listinu o vydědění nebo listinu o odvolání těchto úkonů (dále jen „závěť“) nebo listinu o ustanovení správce dědictví, listinu o odvolání ustanovení správce dědictví nebo listinu o odvolání souhlasu s ustanovením do funkce správce dědictví (dále jen „listina o správě dědictví“) a tato závět nebo listina o správě dědictví je uložena u soudního komisaře, vyhotoví soudní komisař protokol o zjištění jejího stavu a obsahu, k němuž pevně připojí ověřenou kopii této listiny. Je-li závět nebo listina o správě dědictví uložena u jiného notáře než soudního komisaře, vyhotoví tento notář protokol o zjištění jejího stavu a obsahu, k němuž pevně připojí ověřenou kopii (opis) této listiny. Je-li závět uložena u soudu, vyhotoví soud na základě žádosti soudního komisaře protokol o zjištění jejího stavu a obsahu, k němuž pevně připojí ověřenou kopii této závěti.

(2) Protokol podle odstavce 1 lze vyhotovit bez přítomnosti účastníků řízení. V protokolu se zejména uvede, zda není listina poškozena nebo opravována, v jaké formě je sepsána, zda neobsahuje skutečnosti zeslabující její věrohodnost, datum listiny a identifikační údaje o osobách uvedených v listině.

(3) Notář, který sepsal protokol o zjištění stavu a obsahu závěti, bezodkladně předá dědickému soudu k uložení do sbírky prohlášených závětí závět, která byla v jeho úschově.

§ 77

(1) Je-li v řízení o dědictví zjištěna závět zůstavitele jiným způsobem než podle § 175c odst. 1 o.s.ř., případně někdo o předložené listině tvrdí, že se jedná o závět zůstavitele, vyhotoví soudní komisař protokol o zjištění jejího stavu a obsahu, k němuž pevně připojí ověřenou kopii (opis) této listiny. Soudní komisař listinu bezodkladně předá dědickému soudu k uložení do sbírky prohlášených závětí.

(2) Protokol podle odstavce 1 se vyhotovuje za účasti osoby, která listinu předložila. Uvede se v něm její jméno, příjmení, datum narození, bydliště a její prohlášení, kde byla listina uložena nebo nalezena, a dále údaje uvedené v § 76 odst. 2. V protokolu se dále potvrdí převzetí listiny soudním komisařem.

(3) Jedná-li se o vlastnoruční závět zůstavitele, uvede se v protokolu prohlášení toho, kdo závět předložil, pokud byl pořízení závěti přítomen, zda byla závět sepsána a podepsána vlastní rukou zůstavitele.

(4) Jedná-li se o závět, kterou zůstavitel nenapsal vlastní rukou, uvede se v protokolu prohlášení toho, kdo závět

předložil, pokud byl pořízení závěti přítomen, zda byla závět podepsána vlastní rukou zůstavitele, a zjišťuje se, jaké je bydliště svědků závěti a jaký je jejich vztah k závěti povolaným a zákonným dědicům. Pokud svědkové nežijí, zjišťuje se navíc datum jejich smrti.

(5) Jedná-li se o závět zůstavitele, který v době pořízení závěti nemohl číst nebo psát, zjišťuje se v protokolu, proč nemohl zůstavitel číst nebo psát, jaké je bydliště svědků závěti, pisatelů a předčitatelů a jaký je jejich vztah k závěti povolaným a zákonným dědicům. Pokud tyto osoby nežijí, zjišťuje se navíc datum jejich smrti.

(6) Tomu, kdo předložil soudnímu komisaři závět zůstavitele, případně listinu, o níž tvrdí, že se jedná o závět zůstavitele, se vydá jedno vyhotovení protokolu o zjištění jejího stavu a obsahu, pokud o něj požádá.

§ 78

(1) Bylo-li v řízení o dědictví zjištěno, že zůstavitel zanechal několik závětí nebo listin o správě dědictví, které nejsou totožné, je třeba zjistit stav a obsah všech; jsou-li totožné, sepíše se o stavu a obsahu závěti nebo listiny o správě dědictví jen jeden protokol, v němž se uvede počet jejich vyhotovení.

(2) Jestliže závět zůstavitele vyjde najevo až po skončení řízení o dědictví, soud zjistí její stav a obsah a seznámí s ní osoby, které by podle ní mohly uplatnit své právo na vydání dědictví. U listiny o odvolání závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání vydědění však soud vyrozumí ty osoby, kterým by dědictví připadlo, kdyby existence těchto listin vyšla najevo v řízení o dědictví.

§ 79

(1) Účastníci řízení mohou nahlížet do závěti, která nebyla sepsána formou notářského zápisu a jejíž stav a obsah byl zjištěn, a pořídit si z ní opis nebo výpis. Soud nebo soudní komisař, u něhož je závět uložena, umožní nahlédnutí do závěti jen tehdy, má-li zjištěno, že o to žádá účastník řízení. Pro nahlížení do notářských zápisů platí příslušná ustanovení notářského řádu.

(2) Závět, která nebyla sepsána formou notářského zápisu, může soud zapůjčit jen jinému soudu nebo znalci ustanovenému k tomu, aby ohledně závěti vypracoval znalecký posudek, a dále státnímu zástupci pro účely trestního řízení. Na místo zapůjčené závěti se do sbírky prohlášených závětí založí její ověřená kopie, na níž se vyznačí doložka obsahující údaje o tom, kdy a komu, popřípadě pod jakou spisovou značkou byla závět zapůjčena.

§ 80

Manželské smlouvy

(1) Zjistí-li se postupem podle § 175c odst. 2 o.s.ř., že zůstavitel uzavřel smlouvu o rozšíření nebo zúžení stanoveného rozsahu společného jmění manželů nebo smlouvu o vyhrazení vzniku společného jmění manželů ke dni zániku manželství (dále jen „manželská smlouva“) a tato smlouva je uložena u soudního komisaře, vyhotoví soudní komisař ověřenou kopii (opis) notářského zápisu o manželské smlouvě a založí ho do spisu.

(2) Soudní komisař v řízení zjišťuje, zda zůstavitel uzavřel manželskou smlouvu, která evidenci v Centrální evidenci manželských smluv nepodléhá.

(3) Je-li manželská smlouva uložena u jiného notáře než soudního komisaře, na žádost soudního komisaře tento notář vyhotoví a předá soudnímu komisaři ověřenou kopii (opis) notářského zápisu o manželské smlouvě, kterou soudní komisař založí do spisu.

§ 81

Předběžné šetření

(1) V rámci provádění předběžného šetření podle § 175d odst. 1 o.s.ř. soudní komisař provede výslech osoby, která je informována o osobních poměrech zůstavitele, jeho majetku a dlužích, a vyhotoví o tom protokol.

(2) Za vyzoomění banky o dni smrti zůstavitele podle § 175d odst. 5 o.s.ř. se považuje i příkaz zaslany bance podle § 86 odst. 1 a dotaz podle § 88 odst. 1.

§ 82

(1) Neodkladná opatření podle § 175e o.s.ř. provádí až do předání spisu s pověřením soudnímu komisaři soud, poté je provádí soudní komisař.

(2) Při provádění neodkladných opatření lze v odůvodněných případech požádat o součinnost obecní úřad, městský úřad nebo úřad městské části.

§ 83

Neodkladné opatření zajištěním motorového vozidla se provede uložením dokladů a startovacího zařízení nezbytného k provozu motorového vozidla do úschovy u soudu nebo u soudního komisaře. Tak se postupuje jen v případě, že motorové vozidlo se nachází na vhodném místě; jinak se umístí u vhodného schovatele.

§ 84

(1) O neodkladném opatření soupisem na místě musí být známi účastníci řízení předem informováni a také poučeni, že soupis mohou být přítomni; to neplatí, hrozí-li nebezpečí z prodlení. Nedostaví-li se k soupisu žádný z účastníků, lze soupis provést jen za přítomnosti vhodné a na věci nezúčastněné osoby.

(2) Soupis lze provést jen v domě, bytu nebo jiných prostorách (dále jen „prostory“), do nichž je zajištěn přístup. Násilně lze do prostor vstoupit jen s vědomím vlastníka prostor, nebyl-li jím zůstavitel, a nežívá-li prostory jiná osoba. Po násilném vstupu je třeba učinit opatření k jejich uzamčení.

(3) O provedení soupisu se vyhotoví protokol, ve kterém se uvede adresa místa, kde byl soupis proveden, a seznam věcí, které se v místě nacházejí a které přicházejí v úvahu k projednání v dědictví. Tvrdí-li někdo, že určitá věc, která se v místě konání soupisu nachází, do soupisu nepatří, uvede se to do protokolu s údajem, kdo a jaké nároky na ni uplatňuje.

(4) Koná-li se soupis v prostorách, jejichž vchod byl dříve zapečetěn, uvede se v protokolu, v jakém stavu byly shledány uzávěry. Pokud byl vstup do prostor po skončení soupisu zapečetěn, uvede se to do protokolu.

(5) Má-li se soupis konat v prostorách, kde dříve došlo k zapečetění vstupu někým jiným než soudem nebo soudním komisařem, a je zřejmé, kdo zapečetění provedl, dědický soud nebo soudní komisař ho o potřebě provedení soupisu vyrozumí. Provedla-li zapečetění Policie České republiky, soud nebo soudní komisař provede soupis v součinnosti s ní.

(6) Jsou-li prostory, v nichž má být soupis proveden, ve stavu, který by zúčastněné osoby ohrožoval na životě, zdraví nebo majetku, soupis se neprovede a soud nebo soudní komisař učiní opatření potřebná k tomu, aby bylo možno soupis provést.

§ 85

(1) Neodkladné opatření zapečetěním prostor užívaných zůstavitelem provede soud nebo soudní komisař u vstupu do prostor uzávěrami tak, aby bylo možno následně zjistit, zda nedošlo k neoprávněnému vniknutí do těchto prostor.

Před zapečetěním prostor se zpravidla provede soupis. Jako uzávěra se zpravidla použije lepicí páska a otisky úředního razítka tak, aby bylo možno následně zjistit porušení uzávěry. O zapečetění prostor se vyhotoví samostatný protokol jen v případě, není-li současně proveden soupis.

(2) Zapečetění prostor nelze provést, nebyl-li zůstavitel jejich jediným uživatelem nebo bránil-li tomu jiná závažná okolnost. Překážka, která brání zapečetění, se uvede do protokolu nebo poznamená do spisu.

§ 86

(1) Zákaz výplaty u dlužníka zůstavitele podle § 175e odst. 2 o.s.ř. ohledně vkladu na vkladní knížce nebo zůstatku na účtu u peněžního ústavu, popřípadě jiných pohledávek vůči peněžnímu ústavu, provede soud nebo soudní komisař příkazem opatřeným úředním razítkem. Při provedení zákazu výplaty u jiných dlužníků než peněžních ústavů se postupuje obdobně.

(2) Pominou-li důvody zákazu výplaty, zruší ho soud nebo soudní komisař příkazem opatřeným úředním razítkem.

§ 87

Neodkladné opatření svěřením věcí manželovi nebo jinému členu domácnosti zůstavitele učiní soudní komisař nebo soud jen tehdy, je-li to vhodné a pokud s tím osoba, které mají být věci svěřeny, souhlasí. O tomto postupu se vyhotoví protokol, který obsahuje soupis svěřených věcí a poučení o odpovědnosti za škodu a o povinnosti vydat věci po skončení řízení dědicům.

§ 88

Zjišťování majetku

(1) Soudní komisař činí v řízení dotazy tak, aby byl zjištěn stav majetku a dluhů v době smrti zůstavitele. V dotazu vždy uvede, kterým soudem byl k provedení úkonů jako soudní komisař pověřen.

(2) Je-li pro to v řízení důvod, soudní komisař provede dálkovým přístupem zjišťování údajů vedených ve formě počítačových souborů v katastru nemovitostí tak, aby bylo zjištěno vlastnictví zůstavitele k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí. Zjišťování provádí zejména vyhotovením přehledů vlastnictví a výpisů z listů vlastnictví. Nelze-li údaje z katastru nemovitostí získat tímto způsobem bezplatně, požádá soudní komisař o jejich poskytnutí to katastrální pracoviště katastrálního úřadu, v jehož obvodu působnosti se nemovitosti nacházejí.

§ 89

Zaplacení zálohy soudnímu komisaři

Soudní komisař může požádat účastníky řízení, aby složili přiměřenou zálohu na jeho odměnu za prováděné úkony a jeho hotové výdaje.

§ 90

Usnesení

(1) V usnesení se uvede jméno a příjmení soudního komisaře, popřípadě náhradníka, adresa jeho notářské kanceláře a údaj, že byl v řízení o dědictví dědickým soudem pověřen k provedení úkonů jako soudní komisař. Jako místo k podání odvolání se uvede adresa sídla dědického soudu a adresa notářské kanceláře soudního komisaře. Písemné vyhotovení usnesení podepisuje soudní komisař, popřípadě náhradník, zástupce, společník notáře nebo notářský kandidát, který byl notářskou komorou ustanoven k zastupování notáře při výkonu jeho činnosti.

(2) Stejnopisy usnesení vydaných soudním komisařem se opatří otiskem jeho úředního razítka. Je-li zástupcem nebo náhradníkem soudního komisaře notář, opatří stejnopis usnesení svým úředním razítkem. Je-li zástupcem soudního komisaře notářský kandidát, opatří stejnopis usnesení úředním razítkem notáře, kterého zastupuje.

(3) Při doručování usnesení vydaných soudním komisařem se postupuje obdobně jako při doručování jiných soudních rozhodnutí.

§ 91

Návrh usnesení

Má-li soudní komisař připravit pro dědický soud návrh usnesení, předá spis a návrh usnesení v elektronické podobě tomuto soudu.

§ 92

Oznamovací povinnost

(1) Stejnopis pravomocného usnesení vydaného v řízení o dědictví, které se týká věcných práv k nemovitostem, předá soudní komisař v elektronické podobě katastrálnímu pracovišti katastrálního úřadu, v jehož obvodu působnosti se nemovitosti nacházejí.

(2) Je-li součástí usnesení, z něhož se vyhotovuje stejnopis podle odstavce 1, geometrický plán, jímž došlo k rozdělení nebo sloučení pozemků nebo k zaměření půdorysu budov, které nejsou evidovány v katastru nemovitostí, stejnopis pravomocného usnesení s geometrickým plánem se příslušnému katastrálnímu pracovišti katastrálního úřadu předají v listinné podobě.

(3) Doručuje-li soudní komisař stejnopis usnesení podle odstavce 1 nebo 2, připojí k němu vyplněný formulář zveřejněný za tímto účelem na internetové stránce Českého úřadu zeměměřického a katastrálního.

(4) Po právní moci usnesení, jímž řízení o dědictví končí, sdělí soudní komisař výsledek řízení tomu, kdo uhradil náklady spojené s pohřbem zůstavitele nebo oznámil v řízení svou pohledávku vůči zůstaviteli a požádal o sdělení výsledku řízení.

§ 93

Likvidace dědictví

(1) Pokud soudní komisař rozhodne o likvidaci dědictví, postupuje při zpeněžení zůstavitelova majetku způsobem podle § 175u o.s.ř. tak, aby zpeněžení bylo dosaženo neprodleně.

(2) V rozvrhovém usnesení podle § 175v o.s.ř. soudní komisař rozhodne v prvním výroku, v jaké výši bude zaplácena jeho odměna, hotové výdaje, popřípadě náhrada za daň z přidané hodnoty. Tato pohledávka se uhradí ve skupině podle § 175v odst. 2 písm. a) o.s.ř.

§ 93a

zrušen

§ 94

Opravné prostředky

(1) Je-li proti usnesení vydanému soudním komisařem podáno odvolání u soudního komisaře, předá soudní komisař po provedení potřebných úkonů spis dědickému soudu. Je-li

odvolání podáno u dědického soudu, předá tento soud odvolání neprodleně soudnímu komisaři k postupu podle věty první.

(2) Vyhoví-li dědický soud zcela odvolání, předá spis soudnímu komisaři s tím, aby rozhodnutí doručil účastníkům řízení a provedl další úkony v řízení.

(3) Nevyhoví-li dědický soud zcela odvolání proti usnesení soudního komisaře, předloží spis příslušnému odvolacímu soudu.

(4) Rozhodne-li o odvolání odvolací soud, předá spis dědickému soudu, který ho předá soudnímu komisaři. Soudní komisař rozhodnutí odvolacího soudu doručí účastníkům řízení a provede další úkony v řízení.

(5) Je-li soudnímu komisaři doručena žaloba na obnovu řízení, žaloba pro zmatečnost nebo dovolání, předá soudní komisař tato podání nejpozději nejbližší následující pracovní den po doručení dědickému soudu.

§ 95

Předání spisu soudu

Po provedení všech potřebných úkonů v řízení o dědictví předá soudní komisař spis bezodkladně dědickému soudu.

§ 96

zrušen

§ 96a

zrušen

§ 97

zrušen

§ 98

zrušen

ČÁST JEDENÁCTÁ

Rozvrh pověřování notářů a pověřování pracovníků notáře v řízení o dědictví

Rozvrh pověřování notářů

§ 99

(1) Rozvrh pověřování úkony v řízení o dědictví podle § 175za o.s.ř. (dále jen „rozvrh“) se člení na oddíly odpovídající jednotlivým okresním soudům v obvodu krajského soudu.

(2) Každý oddíl rozvrhu obsahuje zejména

a) seznam notářů, kteří v obvodu okresního soudu mají sídlo,

b) označení notářů, kteří vykonávají činnost jako společníci,

c) způsob pověřování notářů úkony v řízení o dědictví,

d) způsob určení notáře, který bude pověřen, pokud příslušný notář bude vyloučen podle § 17a odst. 1 o.s.ř. nebo mu bude věc odňata podle § 175zb odst. 1 o.s.ř.

§ 100

Způsob rovnoměrného pověřování soudních komisařů úkony v řízení o dědictví může být založen

a) na obvodovém systému, který dělí obvod okresního soudu na počet obvodů tvořených obcemi shodující se s počtem notářských úřadů v obvodu okresního soudu v závislosti na místě bydliště zůstavitele nebo jiném hledisku uvedeném v § 88 odst. 1 písm. i) o.s.ř., nebo

b) na časovém systému, podle něhož budou soudní komisaři pověřování úkony v řízení o dědictví v závislosti na době narození či smrti zůstavitele v rámci kalendářního roku, anebo

c) na kombinaci systémů uvedených pod písmeny a) a b).

§ 101

(1) Notářská komora zřízená v obvodu krajského soudu předloží nejpozději do 31. října každého kalendářního roku předsedovi krajského soudu návrh rozvrhu na následující kalendářní rok.

(2) Předseda krajského soudu vydá rozvrh nejpozději do 10. prosince roku předcházejícího kalendářního roku, pro který je rozvrh vydán. Rozvrh doručí všem předsedům okresních soudů v obvodu krajského soudu a příslušné notářské komoře.

§ 102

(1) Pokud ministr spravedlnosti v průběhu kalendářního roku zřídí nebo zruší notářský úřad, předloží příslušná notářská komora nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy jí bylo toto rozhodnutí oznámeno, předsedovi příslušného krajského soudu návrh na změnu rozvrhu.

(2) Předseda krajského soudu vydá změnu rozvrhu nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy mu byl doručen návrh na jeho změnu. Předseda krajského soudu zašle změnu rozvrhu příslušnému předsedovi okresního soudu a příslušné notářské komoře.

§ 103

Pověřování pracovníků notáře

(1) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru, a dalšího pracovníka notáře, který je u něho v pracovním poměru a má kvalifikační zkoušku podle § 26 notářského řádu, prováděním přípravných a dílčích úkonů v řízeních o dědictví, zejména činností podle § 175c o.s.ř., sepisováním protokolů o předběžném šetření a protokolů o zjištění stavu a obsahu závěti nebo listiny o správě dědictví.

(2) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru a vykonal notářskou praxi delší než 1 rok, dalšího pracovníka notáře, který je u něho v pracovním poměru, který složil kvalifikační zkoušku a jeho pracovní poměr u notáře trval alespoň 5 let, a notářského kandidáta, který je u něho v pracovním poměru, aby prováděli úkony v řízeních o dědictví s výjimkou rozhodování ve věci samé.

§ 104

zrušen

ČÁST DVANÁCTÁ

Úschovy u soudu a u soudního komisaře

Oddíl první

Úschovy u soudu

§ 105

(1) Soud v rámci jiné činnosti soudu přijímá do úschovy

a) peníze složením nebo převodem na běžný účet soudu u banky; jde-li o úschovu v souvislosti s řízením o dědictví v době soudního vyřizování, lze peníze přijmout do úschovy i tak, že je soud uloží do kovové skříně,

b) vkladní knížky, cenné papíry, cennosti a jiné movité věci tak, že je uloží nejprve do kovové skříně soudu, pokud to velikost věcí dovolí,

c) ostatní movité věci, jež se nehodí pro úschovu v kovové skříně, tím, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Do úschovy nelze přijmout věci podléhající zkáze a věci, které pro jejich povahu nebo velikost nelze uložit v kovové skříně soudu ani u banky a nepodaří se pro ně nalézt schovatele.

§ 106

(1) Věci a peníze uložené do kovové skříně soudu musí být nejpozději následující pracovní den předány do úschovy u banky.

(2) Od postupu podle odstavce 1 lze upustit, jde-li o úschovu vkladních knížek se zůstatky, které v jedné věci nepřesahují v součtu 20 000 Kč, cenných papírů znějících v jedné věci na hodnotu nepřesahující v součtu 20 000 Kč, drobných movitých věcí nepatrné ceny a peněžní částky, která v jedné věci nepřesahuje hodnotu 20 000 Kč. Výše peněžní hotovosti uložené v kovové skříně soudu nesmí překročit částku 50 000 Kč.

§ 107

(1) Věci, které se nehodí k úschově v kovové skříně soudu ani k úschově u banky, se uloží u schovatele. Soud vyhledá vhodného schovatele zejména mezi právnickými a fyzickými osobami zabývajícími se úschovou věcí.

(2) Při skončení úschovy soud nařídí poukazem schovateli, aby předmět úschovy vydal určenému příjemci; současně schovatele vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou.

§ 108

K vydání předmětu úschovy dává písemný pokyn soudce.

§ 109

zrušen

Oddíl druhý

Úschovy u soudního komisaře

§ 110

(1) Soudní komisař přijímá do úschovy v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví

a) peníze v jedné věci přesahující částku 20 000 Kč tak, že je uloží na běžný účet dědického soudu u banky,

b) peníze do částky 20 000 Kč, vkladní knížky, cenné papíry a cennosti tak, že je uloží do trezoru ve své kanceláři nebo do své bezpečnostní schránky u banky,

c) ostatní movité věci tak, že je uloží do kovové skříně ve své kanceláři, a nehodí-li se pro tuto úschovu, tak, že je uloží u

vhodného schovatele.

(2) Do úschovy nelze přijmout věci podléhající rychlé zkáze a věci, které pro jejich povahu, počet nebo velikost nelze uložit v kovové skříně soudního komisaře a nepodaří se pro ně nalézt schovatele.

(3) Peníze v částce přesahující 20 000 Kč v jedné věci lze uložit do trezoru v kanceláři soudního komisaře, pokud je nebylo možno uložit u banky. Následující pracovní den však musí být uloženy způsobem stanoveným v odstavci 1 písm. a).

(4) Do trezoru soudního komisaře v jeho kanceláři nebo do bezpečnostní schránky notáře u banky lze peníze trvale uložit jen do celkové výše 50 000 Kč ve všech věcech řízení o dědictví.

§ 111

(1) Peníze uložené na běžném účtu soudu u banky vydá soud na základě sdělení podepsaného soudním komisařem opatřeného jeho úředním razítkem.

(2) Pominou-li důvody úschovy, vydá soudní komisař úschovu neprodleně příjemci.

(3) Schovatel úschovu vydá poté, co ho soudní komisař vyzve k vydání úschovy. Soudní komisař schovatele současně vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou, nebudou-li mu při vydání úschovy tyto náklady příjemcem zaplaceny.

§ 112

(1) Zjistí-li soudní komisař v době, kdy na základě pověření soudu provádí úkony v řízení o dědictví, že věc přijatá do úschovy nepatřila zůstaviteli, vydá úschovu oprávněné osobě sám.

(2) Přijal-li úschovu v řízení o dědictví soud, postupuje podle § 105 až 108.

ČÁST TRINÁCTÁ

Řízení o úschovách

§ 113

(1) Soud rozhoduje o přijetí do úschovy, jen jestliže byl předmět úschovy již složen do úschovy soudu.

(2) V řízení o úschovách obdobně platí ustanovení § 105 až 108.

§ 114

(1) Jestliže navrhovatel vyvlastňovacího řízení složí u soudu náhradu za vyvlastnění, protože nedošlo mezi dosavadním vlastníkem a těmi, kterým na vyvlastňovaném pozemku nebo stavbě váznou práva zanikající vyvlastněním, k dohodě o rozdělení náhrady,²⁰⁾ uspokojí se nároky těch, jejichž práva zanikají vyvlastněním, přiměřeně podle § 337c a 337d o. s. ř. a zbytek náhrady případně dosavadnímu vlastníku.

(2) Rozsudek podle odstavce 1 nahrazuje rozsudek soudu podle § 185e o. s. ř.; na jeho základě soud předmět úschovy vydá.²¹⁾

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Řízení o umožení listin

§ 115

Z povahy listiny jsou z možnosti umožení vyloučeny listiny důkazní, např. dlužní úpisy, listiny, které lze nahradit

opisem, a listiny dispozitivní jako smlouva nebo závět.

§ 116

(1) Jestliže mohou být k řízení o umožnění listin místně příslušné dva nebo více soudů, dotáže se soud, u něhož byl návrh na umožnění listiny podán, ostatních v úvahu přicházejících soudů, zda v této věci u nich neprobíhá řízení o umožnění listin.

(2) Usnesení podle § 185m odst. 2 a 3 o.s.ř. se doručí navrhovateli s upozorněním na možnost postupu podle § 185r odst. 2 o.s.ř. Usnesení se dále doručí osobě podle listiny zavázané a jiným osobám, o nichž se soud dozví, že mají k věci nějaký vztah nebo že by mohly věc objasnit.

ČÁST PATNÁCTÁ

Některá opatření k plnění povinností soudů v soudním řízení

§ 116a

(1) K zabezpečení povinnosti soudce (předsedy senátu) a k dodržení lhůt uvedených v § 69, 77, 83, 88, 158a, 158d, 179b a 314b tr. ř. a § 75c odst. 2 a § 273a odst. 1 o.s.ř. dohodne předseda okresního soudu pro dobu mimo rozvrženou pracovní dobu a dny pracovního klidu dosažitelnost soudce (předsedy senátu), kterému umožní přístup do budovy soudu, k přímé telefonní stanici, k telefaxu, do kanceláře, kde jsou uloženy spisy v neskončených trestních věcech a spisy ve věcech péče o nezletilé nebo ve věcech předběžných opatření, a použití kulatého úředního razítka.

(2) K zabezpečení výkonu předběžného opatření nařízeného soudem podle § 76a o.s.ř. dohodne předseda okresního soudu pro dobu mimo rozvrženou pracovní dobu a dny pracovního klidu též dosažitelnost vykonavatele nebo jiného zaměstnance soudu, kterého pověří úkony výkonu rozhodnutí podle § 273a o.s.ř.; dosažitelnost není třeba dohodnout v případě, kdy soudce, jehož dosažitelnost byla dohodnuta podle odstavce 1, výslovně prohlásí, že zabezpečí výkon předběžného opatření sám.

(3) Vyžaduje-li povaha navrženého předběžného opatření, aby o něm soud rozhodl neprodleně, pokud možno již v den, kdy byl návrh podán, předseda soudu na žádost soudce, který věc vyřizuje, zabezpečí, aby o předběžném opatření bylo možné rozhodnout, usnesení písemně vyhotovit a účastníkům nebo jejich zástupcům doručit soudním doručovatelem i mimo rozvrženou pracovní dobu nebo ve dnech pracovního klidu.

(4) Odůvodňují-li okolnosti případu, aby navržené zajištění důkazu bylo provedeno již v den, kdy byl návrh podán, zabezpečí předseda soudu, aby k zajištění důkazu mohlo dojít i mimo rozvrženou pracovní dobu.

§ 116b

(1) Po dobu dosažitelnosti je určený soudce (předseda senátu) povinen se zdržovat na adrese svého trvalého pobytu. Má-li přechodný pobyt v sídle soudu, ke kterému je přidělen, může se zdržovat na adrese přechodného pobytu. Předseda soudu oznámí příslušnému státnímu zastupitelství, stále službě okresního ředitelství Policie České republiky a obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností v obvodu soudu adresu a číslo telefonní stanice, kde se určený soudce (předseda senátu) bude během dosažitelnosti zdržovat. Písemnosti určené soudu se po dobu dosažitelnosti doručují do sídla soudu, pokud předseda soudu nebo soudce zajišťující dosažitelnost nedohodne s těmito orgány jiný způsob doručování písemností.

(2) Při doručení písemnosti soudce (předseda senátu) potvrdí datum a čas převzetí písemnosti. Je-li doručován návrh na nařízení předběžného opatření podle § 76a o.s.ř., sdělí navrhovatel soudci adresu, popřípadě číslo telefonní stanice, na které se bude zdržovat zaměstnanec navrhovatele, který poskytne soudu potřebnou součinnost k provedení výkonu

předběžného opatření, bude-li soudem nařízeno.

§ 116c

(1) Je-li třeba v době dosažitelnosti vyslechnout obviněného a rozhodnout o vazbě, ustanovit obhájce obviněnému, vydat příkaz k domovní prohlídce, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, provést neodkladný nebo neopakovatelný úkon za účasti soudce, provádět sledování osob a věcí, které je podmíněno povolením soudce, ustanovit obhájce podezřelému ve zkráceném přípravě řízení nebo vyslechnout zadržovaného podezřelého, na kterého byl podán návrh na potrestání, orgány policie nebo státní zastupitelství o tom vyzoomí soudce (předsedu senátu) příslušného podle § 116a.

(2) Jestliže je soudci (předsedovi senátu) dodán obviněný, který byl zatčen na základě příkazu k zatčení vydaného soudcem jiného soudu, soudce (předseda senátu) přezkoumá, zda jsou splněny podmínky, pro které obviněného nelze ve lhůtě uvedené v § 69 odst. 4 tr. ř. dodat soudu, který příkaz k zatčení vydal. Jsou-li tyto podmínky splněny a orgány policie předloží příkaz k zatčení, soudce (předseda senátu) obviněného vyslechne k důvodům, pro které byl příkaz vydán, prostřednictvím příslušných orgánů policie se spojí se soudcem soudu, který příkaz k zatčení vydal, a o výsledku jej informuje faxem nebo jiným obdobným telekomunikačním prostředkem soudu anebo dálkopisem policie. Soudce (předseda senátu) soudu, který příkaz k zatčení vydal, na základě této informace a skutečností obsažených v trestním spise rozhodne o vazbě a své rozhodnutí stejným způsobem oznámí prostřednictvím soudu provádějícího výslech obviněného.

(3) Jestliže bylo rozhodnuto, že se obviněný bere do vazby, je třeba o tom doručit příslušné spádové věznicí usnesení a příkaz k přijetí do vazby. Nařizuje-li vazbu jiný soud než ten, který vydal příkaz k zatčení a rozhodl o vazbě, doručí věznicí pouze příkaz k přijetí do vazby. Soud, který příkaz k zatčení vydal a rozhodl o vazbě, doručí usnesení přímo své spádové věznicí.

(4) Účastní-li se soudce úkonu prováděného podle § 158a tr. ř., po jeho skončení do spisu vedeného u soudu založí opis protokolu o takovém úkonu, který si za tím účelem od policejního orgánu nebo státního zástupce provádějícího úkon vyžádá.

§ 116d

(1) Nařídí-li soud předběžným opatřením, aby nezletilé dítě bylo předáno do péče určené osoby, soudce přikáže vykonavateli, popřípadě jinému pověřenému zaměstnanci soudu, aby provedl úkony výkonu rozhodnutí, pokud je neprovede sám.

(2) Nebyl-li výkon rozhodnutí proveden na základě vyhlášeného předběžného opatření, soudce usnesení o předběžném opatření uvedené v odstavci 1 po jeho vydání neprodleně písemně vyhotoví, vyznačí na něm doložku vykonatelnosti a postará se, aby bylo doručeno při provedení výkonu rozhodnutí přítomným účastníkům řízení.

§ 116e

(1) Ustanovení § 116a odst. 1, § 116b odst. 1 a § 116c se obdobně užití též na činnost krajského soudu, který vydal dosud nerealizovaný příkaz k zatčení.

(2) Dosažitelnost mimo rozvrženou pracovní dobu a ve dnech pracovního klidu zajišťuje předseda krajského soudu nebo vrchního soudu též k provádění úkonů, k nimž je tento soud příslušný podle zvláštního zákona a které nesnesou odkladu.22) O spojení na soudce, který má dosažitelnost, vyzoomí toho, komu podle zvláštního zákona přísluší podat návrh na rozhodnutí o takovém úkonu.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

§ 116f

Jednací řád pro vrchní soudy

Ustanovení této vyhlášky se užití též pro řízení před vrchními soudy.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Závěrečná ustanovení

§ 117

Zrušují se

1. instrukce ministra spravedlnosti ČSR ze dne 5. června 1973 č.j. 417/73 - L, kterou se vydává jednací řád pro okresní a krajské soudy, reg. v částce 19/1973 Sb., ve znění instrukce č.j. 354/75 - LO, instrukce č.j. 826/78 - LO, instrukce č.j. 24/83, instrukce č.j. 852/90 - L a instrukce č.j. 1436/91 - OOD,

2. ustanovení § 10 a 11 včetně nadpisu vyhlášky ministerstva spravedlnosti České republiky č. 476/1991 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání.

§ 118

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

1) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

1a) položka 24 přílohy č. 1 Sazebníku soudních poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

2) § 40 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

§ 55b zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

2a) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

2b) Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

3) Zákon č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.

4) Zákon č. 286/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb.

6) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

6) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

6a) § 23 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů.

7) § 16 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích.

9) Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 23.2.2005 č. j. 81/2002-MO-J/142, o postupu soudů ve styku s cizinou ve

věcech trestních, uveřejněná pod č. 14/2006 SIS.

Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 30.12.2004 č. j. 66/2004-MOJ/89, o postupu soudů ve styku s členskými státy Evropské unie ve věcech trestních, uveřejněná pod č. 18/2005 SIS.

10) § 44 zákona ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

11) § 1 písm. d) zákona č. 219/1995 Sb., devizový zákon.

11a) § 1 písm. m) zákona č. 219/1995 Sb.

12) § 1 písm. e) zákona č. 219/1995 Sb.

13) § 35a odst. 2 a § 35c odst. 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

15) § 7 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.

16) Např. § 260 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 451/1992 Sb.).

17) § 26 odst. 2 zákona ČNR č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

18) § 7 odst. 2 zákona ČNR č. 358/1992 Sb.

19) § 352 o.s.ř.

20) § 111 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

21) § 185d odst. 1 o.s.ř.

22) § 36 odst. 3 zákona ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 9 odst. 1 a § 10 odst. 2 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě.